

Fiskeripolitik

Sammanfattning

I betänkandet behandlas sammanlagt 51 motionsyrkanden om fiskeripolitik från den allmänna motionstiden 2013. Motionerna tar upp frågor som rör den gemensamma fiskeripolitiken, småskaligt fiske, tillstånd till vattenbruk och insjöfiske m.m. Samtliga motionsförslag avstyrks, i huvudsak med hänvisning till utskottets tidigare ställningstaganden och pågående arbete inom området. Vissa motioner tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen har behandlat tidigare under valperioden, och dessa behandlas därför förenklat. I betänkandet finns 17 reservationer (S, MP, SD, V) och ett särskilt yttrande (S).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	7
Ärendet och dess beredning	7
Utskottets överväganden	8
Den gemensamma fiskeripolitiken	8
Villkoren för småskaligt fiske m.m.	15
Ålförvaltning m.m.	21
EU:s fiskepartnerskapsavtal m.m.	28
Vattenbruk m.m.	34
Motioner som bereds förenklat	39
Reservationer	40
1. Selektiva fiskeredskap m.m., punkt 1 (S)	40
2. Selektiva fiskeredskap m.m., punkt 1 (V)	40
3. Subventioner, punkt 2 (V)	41
4. EU:s fiskeflotta m.m., punkt 3 (MP, V)	41
5. Regionalisering, punkt 4 (S, V)	42
6. Villkor för småskaligt fiske, punkt 5 (S)	42
7. Ålfiske, punkt 7 (S)	44
8. Ålfiske, punkt 7 (MP, V)	44
9. Utsättning av ålyngel m.m., punkt 8 (MP)	45
10. Laxfisket i Östersjön, punkt 10 (S)	46
11. EU:s fiskepartnerskapsavtal, punkt 11 (S)	47
12. EU:s fiskepartnerskapsavtal, punkt 11 (V)	48
13. EU:s fiskeriavtal med Marocko, punkt 12 (S, MP, V)	48
14. Bottentrålning, punkt 13 (MP, V)	49
15. Åtgärder mot illegalt fiske, punkt 14 (MP)	50
16. Förutsättningar för vattenbruk, punkt 15 (SD)	50
17. Tillståndsprövning av fiskodling m.m., punkt 16 (S, MP, V)	51
Särskilda yttranden	52
Motioner som bereds förenklat, punkt 18 (S)	52
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	53
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013	53
<i>Bilaga 2</i>	
Motionsyrkanden som avstyrks av utskottet i förslagspunkt 18	58

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Selektiva fiskeredskap m.m.**

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ262 av Eva Lohman (M),

2013/14:MJ290 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S),

2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 4 och

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 21.

Reservation 1 (S)

Reservation 2 (V)

2. **Subventioner**

Riksdagen avslår motion

2013/14:MJ398 av Olle Thorell (S).

Reservation 3 (V)

3. **EU:s fiskeflotta m.m.**

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:U316 av Åsa Romson m.fl. (MP) yrkande 38,

2013/14:MJ263 av Eva Lohman (M) och

2013/14:MJ502 av Eva Lohman (M).

Reservation 4 (MP, V)

4. **Regionalisering**

Riksdagen avslår motion

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 22.

Reservation 5 (S, V)

5. **Villkor för småskaligt fiske**

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ294 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S),

2013/14:MJ404 av Peter Jeppsson och Suzanne Svensson (båda S),

2013/14:MJ480 av Per-Ingvar Johnsson och Åsa Torstensson (båda C) i denna del,

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 23 och

2013/14:MJ511 av Eva Lohman (M).

Reservation 6 (S)

6. **Kvotsystemet**

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ230 av Lars-Arne Staxäng (M),

2013/14:MJ288 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S),

2013/14:MJ391 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S) och

2013/14:MJ480 av Per-Ingvar Johnsson och Åsa Torstensson (båda C) i denna del.

7. Ålfiske

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ253 av Anders Åkesson (C),

2013/14:MJ261 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 1,

2013/14:MJ285 av Peter Jeppsson m.fl. (S),

2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 7,

2013/14:MJ436 av Annicka Engblom (M) och

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 27 i denna del.

Reservation 7 (S)

Reservation 8 (MP, V)

8. Utsättning av ålyngel m.m.

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ261 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkandena 2–4 och

2013/14:MJ434 av Christer Adelsbo och Annelie Karlsson (båda S) yrkandena 1–3.

Reservation 9 (MP)

9. Skydd av hälleflundra

Riksdagen avslår motion

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 27 i denna del.

10. Laxfisket i Östersjön

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ289 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S),

2013/14:MJ390 av Peter Jeppsson m.fl. (S) och

2013/14:MJ495 av Karin Åström och Katarina Köhler (båda S).

Reservation 10 (S)

11. EU:s fiskepartnerskapsavtal

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 10 och

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 24.

Reservation 11 (S)

Reservation 12 (V)

12. EU:s fiskeriavtal med Marocko

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:U203 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 9 och

2013/14:U221 av Bodil Ceballos m.fl. (MP) yrkande 3.

Reservation 13 (S, MP, V)

13. Bottentrålning

Riksdagen avslår motion

2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkandena 5 och 6.

Reservation 14 (MP, V)

14. Åtgärder mot illegalt fiske

Riksdagen avslår motion

2013/14:U316 av Åsa Romson m.fl. (MP) yrkande 39.

Reservation 15 (MP)

15. Förutsättningar för vattenbruk

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ369 av Josef Fransson m.fl. (SD) och

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 28.

Reservation 16 (SD)

16. Tillståndsprövning av fiskodling m.m.

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ342 av Eva Sonidsson och Ingemar Nilsson (båda S),

2013/14:MJ378 av Emma Carlsson Löfdahl (FP) och

2013/14:MJ429 av Staffan Danielsson och Anders Åkesson (båda C).

Reservation 17 (S, MP, V)

17. Sanktioner

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ264 av Eva Lohman (M),

2013/14:MJ271 av Gustav Nilsson (M) och

2013/14:MJ480 av Per-Ingvar Johnsson och Åsa Torstensson (båda C) i denna del.

18. Motioner som bereds förenklat

Riksdagen avslår de motionsyrkanden som finns upptagna under denna punkt i utskottets förteckning över avstyrkta motionsyrkanden.

Stockholm den 18 februari 2014

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Matilda Ernkrans

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Matilda Ernkrans (S), Bengt-Anders Johansson (M), Rune Wikström (M), Johan Hultberg (M), Helén Pettersson i Umeå (S), Åsa Coenraads (M), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Roger Tiefensee (C), Pyry Niemi (S), Irene Oskarsson (KD), Josef Fransson (SD), Jens Holm (V), Kristina Nilsson (S), Lolo Lindström (M), Kew Nordqvist (MP) och Gustav Schyllert (M).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlas sammanlagt 51 motionsyrkanden om fiskeripolitik från den allmänna motionstiden 2013. Motionerna tar upp frågor som rör den gemensamma fiskeripolitiken, småskaligt fiske, tillstånd till vattenbruk och insjöfiske m.m. Samtliga motionsförslag avstyrks, i huvudsak med hänvisning till utskottets tidigare ställningstaganden och pågående arbete inom området. Vissa motioner tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen har behandlat tidigare under valperioden, och dessa behandlas därför förenklat.

Utskottets överväganden

Den gemensamma fiskeripolitiken

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om selektiva fiskeredskap, kameraövervakning av fiske, subventioner, EU:s fiskeflotta och regionalisering av fiskeförvaltning.

Jämför reservationerna 1 (S), 2 (V), 3 (V), 4 (MP, V) och 5 (S, V).

Motionerna

Enligt motion 2013/14:MJ290 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S) är det angeläget att satsa på att ta fram nya selekterande fiskeredskap för att skapa ett biologiskt hållbart fiske. I kommittémotion 2013/14: MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 21 anförs att man bör arbeta för ökade krav på redskap som förhindrar bifångster i fisket. Enligt kommittémotion 2013/14: MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 4 anförs att regeringen i samarbete med fiskerinäringen bör ta fram en handlingsplan för att utveckla det hållbara selektiva fisket.

Enligt motion 2013/14: MJ262 av Eva Lohman (M) bör man överväga att inte införa kameraövervakning på fiskets område. Kameraövervakning av en hel yrkeskategori kan upplevas som integritetskränkande och ekonomiskt kostsamt och metoden bör inte nyttjas ensidigt av Sverige.

Enligt motion 2013/14: MJ398 av Olle Thorell (S) bör regeringen verka för att EU avvecklar allt stöd till fiskeverksamhet som inte är miljömässigt hållbar, t.ex. ålfiske eller fiske av andra arter som finns på Artdatabankens rödlista.

Enligt partimotion 2013/14: U316 av Åsa Romson m.fl. (MP) yrkande 38 bör regeringen verka för att EU:s fiskeflotta anpassas till vad bestånden tål.

I motion 2013/14: MJ502 av Eva Lohman (M) poängteras betydelsen av goda konkurrensvillkor för det svenska yrkesfisket. I Kattegatt är torskfiske förbjudet i vissa områden för svenska och danska fiskare, medan tyska fiskare kan bedriva fiske efter torsk i samma områden. För Sverige, till skillnad från andra medlemsstater som bedriver fiske i Västerhavet, är det under en viss tid på året förbjudet att fiska hälleflundra. Förbudet är ensidigt svenskt. Regleringarna missgynnar svensk fiskerinäring. Även motion 2013/14: MJ263 av Eva Lohman (M) tar upp frågan om ett likformigt införande av EU:s regelverk för fiske.

I motion 2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 22 anförs att en regionalisering av fiskeriförvaltningen skulle vara önskvärd. Ett ökat lokalt ansvar för förvaltning och reglering utifrån de planer som har fastlagts inom EU bör införas, med start i Östersjöområdet.

Utskottets ställningstagande

När det gäller selektiva redskap och förbud mot utkast av fisk har utskottet tidigare uttalat sig i frågan (bet. 2010/11:MJU11 Fiskeripolitik m.m. och 2011/12:MJU15 Fiskeripolitik). Utskottet framhöll då att utkast av fisk är ett stort problem och ett oacceptabelt resursslöseri som omöjliggör en korrekt bestämning av fiskeridödligheten. Det är därför viktigt att utkast av fisk stoppas och att bifångster av andra hotade fiskarter samt fåglar och däggdjur minskas, så att bestånden kan återhämta sig och man undviker förlust av viktig genetisk variation. Utskottet anförde vidare att en nyckelfaktor för att komma åt problemet är att utveckla och nyttja effektiva selektiva fiskeredskap. I detta sammanhang hade utskottet fått uppgifter om att Sverige låg väl till i arbetet med att utveckla selektiva redskap och var starkt drivande i EU:s arbete med att verka för skonsamma och selektiva fiskeredskap.

Inom ramen för den reformerade fiskeripolitiken har nya regler beslutats som förbjuder utkast av fisk (artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken). Fiskefartygen ska landa huvuddelen av all fångst enligt en tidplan med fastställda datum för olika fisken och som införs stegvis från 2015.

Enligt uppgifter från Regeringskansliet anser regeringen att det är en stor framgång att utkast snart kommer att vara förbjudet inom EU och att det nu behövs en utveckling av fiskeredskap som kan minska mängden oönskad fångst i fisket. Tidigare satsningar på selektiva redskap har inneburit minskade bifångster, men redskapen har varit utformade för den nuvarande förvaltningen. Utvecklingen av de selektiva redskapen måste intensifieras under en förvaltning med ett utkastförbud. Redskapen behöver också anpassas till de olika typer av fiske som bedrivs i olika vatten. I budgeten för 2014 satsar regeringen 38 miljoner kronor på redskapsutveckling under åren 2014–2017. Medlen kommer att förvaltas av Havs- och vattenmyndigheten och ska användas till konkreta projekt för att fortsätta utveckla fiskeredskap. Medel till att utveckla selektiva redskap kommer också att finnas i den kommande Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF). Enligt Havs- och vattenmyndighetens regleringsbrev för 2014 ska myndigheten upprätta en projektplan för arbetet med utveckling av selektiva redskap i syfte att underlätta genomförandet av de krav som följer av den gemensamma fiskeripolitiken. Planen ska innehålla en redogörelse för hur samverkan med fiskerinäringen och Sveriges lantbruksuniversitet kan ske inom ramen för projektet. Enligt uppdraget bör även möjligheter till

medfinansiering från det kommande havs- och fiskeriprogrammet identifieras. Uppdraget redovisades för Landsbygdsdepartementet den 15 februari 2014.

Därmed föreslår utskottet att motionerna 2013/14: MJ290 (S), 2013/14: MJ490 (S) yrkande 21 och 2013/14: MJ424 (V) yrkande 4 lämnas utan vidare åtgärd i den mån de inte kan anses tillgodosedda.

Av artikel 15.13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 framgår att medlemsstaterna, för att kunna övervaka efterlevnaden av landningsskyldigheten, ska säkerställa detaljerad och precis dokumentation av alla fiskeresor och att det finns tillräcklig kapacitet och tillräckliga medel, t.ex. observatörer, övervakningskameror och annat. När det gäller frågan om kameraövervakning av fiskefartyg konstaterar utskottet att frågan har varit föremål för utredning (Regeringsuppdrag om kontroll av förbud mot utkast av fisk i Skagerrak – Havs- och vattenmyndighetens rapport 2013-05-31). Utredningen har skett i samråd med relevanta myndigheter och i nära dialog med Sveriges Fiskares Riksförbund (SFR) och andra berörda intressenter och har utrett förutsättningarna för kontroll av ett förbud mot utkast av fisk i Skagerrak. I rapporten anförts att man för att säkerställa att utkastförbudet följs behöver övervaka fiskeaktiviteten där utkast sker, dvs. till havs. De kontrollalternativ som finns tillgängliga för detta syfte är kontrollobservatörer, kameraövervakning, referensflotta, övervakning med patrullfartyg och flygövervakning. Övriga kontrollalternativ, t.ex. landningskontroll, administrativ kontroll av loggböcker och avräkningsnotor, kan utgöra komplement till kontrollen till havs, men kan inte vara de enda metoderna för att fastställa om utkast skett. Bland de kontrollmedel som finns tillgängliga bedöms enligt rapporten system med kontrollobservatörer och kameraövervakning vara bäst lämpade för att uppfylla ett fullt dokumenterat fiske (en fullständig rapportering av hela fångsten) och för att säkerställa att utkastförbudet följs. I rapporten belyser man även de legala förutsättningarna för att införa kameraövervakning på fiskefartyg i syfte att övervaka utkastförbudet.

Enligt Landsbygdsdepartementet är Havs- och vattenmyndighetens rapport under beredning i Regeringskansliet.

Med hänvisning till pågående arbete lämnas motion 2013/14: MJ262 (M) utan vidare åtgärd.

Utskottet har nyligen uttalat sig när det gäller miljöskadliga subventioner. I betänkande 2013/14: MJU1 anförde utskottet följande:

I budgetpropositionen för 2013 (prop. 2012/13:1, utg.omr. 20) anförts att med rätt pris på miljöskadlig verksamhet finns förutsättningar för en mer hållbar tillväxt. Förorenaren ska betala, miljökostnader internaliseras och miljöskadliga subventioner fasas ut. [– – –] Vid partsmötet för Konventionen om biologisk mångfald i Nagoya 2010 togs beslut om ett globalt mål om att till 2020 fasa ut eller reformera subventioner som är skadliga för biologisk mångfald och att utveckla positiva incitament. Regeringen prioriterar frågan om utfasning av miljöskadliga subventioner och kommer att möta de åtaganden som gjorts inom den strategiska planen från Nagoya och i andra sammanhang. Regeringen

avser att ge uppdrag om att icke skatterelaterade eventuellt miljöskadliga subventioner hos relevanta miljömyndigheter successivt ska kartläggas och analyseras. Det är angeläget att Sverige söker nå de klimat- och energipolitiska målen på ett kostnadseffektivt sätt. Miljöskatter och andra ekonomiska styrmedel är här av central betydelse. Regeringen avser därför även att fortsätta arbetet med skatterna på klimat- och energiområdet. Även i årets budgetproposition nämns kartläggningen av miljöskadliga subventioner. Avsikten är enligt propositionen att stärka kopplingen till generationsmålet och miljö kvalitetsmålen i miljö målssystemet och därmed även integrera åtgärder för hållbar konsumtion och produktion.

Naturvårdsverket har uppgett att verket har redovisat ett regeringsuppdrag till Miljödepartementet om att ta fram ett förslag till handledning för kartläggning av icke skatterelaterade miljöskadliga subventioner (skrivelse 2013-03-27 Ärenden: NV-00316-13 och Kartläggning av potentiellt miljöskadliga subventioner – En handledning) Staten ger enligt Naturvårdsverket stöd som i många fall leder till positiva effekter på miljön, men samtidigt ges stöd som kan ha miljöskadliga konsekvenser. De miljöskadliga effekterna av olika stöd behöver analyseras mer utförligt. Att kartlägga hur subventioner påverkar miljön kan, förutom att förbättra miljö kvaliteten, öka subventioners måluppfyllelse, bidra till transparens och minska trycket på statsbudgeten. Handledningen ska kunna användas som ett stöd för myndigheter inom miljö målssystemet när det gäller att kartlägga subventioner inom deras respektive verksamhetsområde. Handledningen är främst tänkt att användas för kvalitativ bedömning. Handledningen bygger främst på internationella underlag från OECD, IEEP (Institute for European Environmental Policy) och Tysklands Naturvårdsverk. Synpunkter har hämtats från Ekonomistyrningsverket och Statistiska centralbyrån.

Sedan tidigare finns en rapport, Potentiellt miljöskadliga subventioner – Förstudie från 2005, som uppdaterades 2011 (rapport 6455 från 2012). I rapporten kartlägger Naturvårdsverket stöd med potentiellt negativa miljöeffekter, s.k. potentiellt miljöskadliga subventioner, som utgår från den offentliga sektorn. Dessutom inringas de sektorer som får stöd. I Sverige är det framför allt tre sektorer som har betydande potentiellt miljöskadliga subventioner: transport-, energi- och jordbrukssektorn. Även fiskesektorn får betydande stöd. Rapporten är ett arbetsdokument som ger en översiktlig sammanställning av potentiellt miljöskadliga subventioner inom dessa områden. Rapporten innehåller även en diskussion kring hur subventioner kan hanteras bättre i framtida styrmedelsanalyser.

Miljödepartementet har uppgett att efter det att Naturvårdsverket redovisat sitt uppdrag om icke skatterelaterade miljöskadliga subventioner i mars i år arrangerade Miljödepartementet ett seminarium för att diskutera rapporten. Rapporten inkom i en slutversion i september. Frågan bereds nu vidare i enlighet med vad som anfördes i budgetpropositionen för 2013 (se ovan).

Utskottet har även anfört följande i betänkande 2011/12:MJU15:

När det gäller stöd till fiske har, som ovan nämnts, EU-kommissionen inom ramen för den reformerade fiskeripolitiken lämnat ett förslag till förordning om en europeisk havs- och fiskerifond (EHFF) för perioden 2014–2020. I EHFF fastställs hur unionen ska finansiera den gemensamma fiskeripolitiken. En nyhet i förhållande till den nu gällande Europeiska fiskerifonden (EFF) är att skrotningsbidrag inte kommer att kunna lämnas från EHFF. Denna typ av stöd har enligt kommissionens bedömning inte fungerat som det varit tänkt, eftersom fiskeansträng-

ningen inte har minskat. En större andel av fondens medel kommer i stället att läggas på bl.a. att främja utvecklingen av selektiva redskap, ett konkurrenskraftigt vattenbruk, diversifiering och jobbskapande i fiskesamhällen, ökad kunskap om havet, havsplanering, havsmiljöskydd och klimatets inverkan på kustområdena. Kommissionen konstaterade i konsekvensbedömningen av förslaget att den gemensamma fiskeripolitiken – trots framsteg sedan 2002 – har misslyckats. Målen om miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet har inte uppnåtts. Kommissionen konstaterar att en del av misslyckandet kan hänföras till finansieringen som inte har varit ändamålsenlig. I likhet med regeringen delar utskottet kommissionens problembeskrivning i konsekvensanalysen och välkomnar därför kommissionens förslag till en ny förordning om en europeisk havs- och fiskerifond. Stöd bör i stället reserveras för sådana åtgärder som kan bidra till en långsiktigt hållbar resurspolitik på fiskets område. Liksom regeringen stöder därför utskottet kommissionens ambition att genom det nu aktuella förslaget ta bort stödet till skrotning och minska omfattningen av stödet till investeringar ombord och motorbyten. Detta är fallet dels för att skrotningsbidrag inte visat sig vara ett verkningsfullt instrument för att åstadkomma en balans i flottan, dels för att investeringar ombord och motorbyten i hög grad har haft en kapacitetsdrivande effekt. Utskottet välkomnar att EHFF-förslaget innebär ett ökat stöd till utvecklingen av selektiva redskap, ett konkurrenskraftigt vattenbruk samt diversifiering och jobbskapande i fiskesamhällen. Det är angeläget att fonden stöder en bättre tillämpning av ekosystemansatsen och en övergång till ett tydligt ekosystembaserat beslutsfattande för havs- och fiskepolitiken.

Av Havs- och vattenmyndighetens regleringsbrev för 2014 framgår att myndigheten får i uppdrag att kartlägga icke skatterelaterade eventuellt miljöskadliga subventioner inom sitt verksamhetsområde. Uppdraget ska redovisas till Miljödepartementet senast den 15 april 2014.

Med anledning av det arbete som pågår avstyrks motion 2013/14: MJ398 (S).

I budgetpropositionen för 2014 (prop. 2013/14:1 utg.omr. 23) anför regeringen att överkapacitet i fiskeflottan, såväl i EU som globalt, bedöms vara en av de viktigaste orsakerna till bristande måluppfyllelse av fiskeripolitiken. Regeringen har i en resultatskrivelse (2009/10:187) till riksdagen rapporterat om hur detta har hanterats i Sverige. Där redovisas effekterna av de medel från fiskeriprogrammet som har använts för skrotningskampanjer. Dessa medel har sedan 2010 varit uttömda. Den svenska fiskeflottan har från 2008 till 2012 minskat från 1 509 till 1 322 fartyg, och mätt i bruttoton har kapaciteten minskat från 45 883 till 30 564 bruttoton från 2005 till 2012. I det pelagiska fisket har en kapacitetsanpassning skett i och med införandet av överförbara fiskerättigheter. Sedan systemet infördes har den pelagiska flottan minskat från 81 fartyg till 35. Sverige uppfyller de EU-krav som gäller förvaltningen av fiskeflottan.

Regeringen har gett Havs- och vattenmyndigheten i uppdrag att i samråd med Statens jordbruksverk analysera balansen mellan den svenska fiskeflottan och tillgängliga fiskemöjligheter. En analys ska göras för respektive flottsegment. Uppdraget ska ske efter dialog med näringen och redovi-

sas till Landsbyggsdepartementet senast sex veckor efter beslut om Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska havs- och fiskerifonden (Havs- och vattenmyndighetens regleringsbrev för 2014).

Förvaltning av fiskeflottans kapacitet regleras inom ramen för EU:s fiskereform. Medlemsstaterna måste enligt de nya reglerna se till att flottans kapacitet är i balans med fiskemöjligheterna. Om en medlemsstat identifierar överkapacitet i ett flottsegment ska den ta fram en handlingsplan för att minska denna överkapacitet. Om en medlemsstat inte når den nödvändiga minskningen av flottkapaciteten kan stödet inom ramen för EU:s finansiella instrument tillfälligt upphöra (artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken).

Motion 2013/14:U316 (MP) yrkande 38 avstyrks i den mån den inte kan anses tillgodosedd.

När det gäller likformiga regler för olika EU-länders fiske, bl.a. torskfiske och fiske av hälleflundra, har utskottet uttalat följande i betänkande 2012/13:MJU13:

I juni 2012 redovisade Havs- och vattenmyndigheten ett regeringsuppdrag om en utvärdering av det område i Kattegatt där torsken är fredad. Bakgrunden till att ett stängt område i Kattegatt inrättades 2009 var enligt myndigheten att tidigare förvaltningsåtgärder för att minska fiskeridödligheten för torsk, och därigenom försöka återuppbygga beståndet, inte hade visat sig framgångsrika. Förslaget från svenska och danska forskare hade till syfte att, mot bakgrund av goda biologiska kunskaper om lekbeteende och vandringsmönster, förflytta fiskeansträngningen av det blandade trålfisket efter torsk, havskräfta och plattfisk till ett område med lägre fångster av torsk. Genom en sådan förflyttning av fiskeansträngningen bedömdes det som möjligt att minska dödligheten i det hotade torskbeståndet med minimal påverkan på infiskningen av övriga arter. Myndigheten bedömer i rapporten att en kombination av ett ökat användande av selektiva redskap och fortsatt fiskeförbud kan bidra till såväl en återuppbyggnad av torskbeståndet som en förbättring av miljötillståndet i Kattegatt. Myndigheten föreslår därför att det helstängda området behålls och att även det semistängda området stängs helt för trålning. Vidare föreslås att endast fiske med rist tillåts i buffertzonen och att området är stängt för trålfiske januari t.o.m. april. Sammantaget är myndighetens bedömning att dessa åtgärder kommer att ha minimal socioekonomisk effekt då det svenska kvotutnyttjandet inte kommer att påverkas. Ett ökat torskbestånd kommer i stället på sikt att gynna yrkesfisket och öka dess lönsamhet samtidigt som riksintresset för friluftsliv kan påverkas positivt.

Utskottet har fått besked om att Havs- och vattenmyndighetens rapport är under beredning i Regeringskansliet.

[– – –]

När det gäller begränsning av fisket efter hälleflundra har utskottet fått följande uppgifter från Havs- och vattenmyndigheten. Sverige införde under 2010 ett förbud mot att fiska hälleflundra under lekperioden (den 20 december–den 31 mars). Norge har infört samma förbud. Detta förbud minskar enligt myndigheten starkt möjligheten att bedriva

ett riktat fiske efter hälleflundra. För närvarande pågår enligt myndigheten ett arbete för att samma regler ska gälla inom EU. Utskottet förutsätter att detta arbete fortsätter.

Enligt Landsbyggsdepartementet är Havs- och vattenmyndighetens rapport om en utvärdering av det område i Kattegatt där torsken är fredad fortfarande under beredning i Regeringskansliet.

Utskottet, som inte har något ytterligare att tillägga vad gäller pågående förvaltningsåtgärder, avstyrker motionerna 2013/14: MJ502 (M) och 2013/14: MJ263 (M).

När det gäller frågan om en regionalisering av fiskeförvaltningen har utskottet tidigare anfört (bet. 2011/12: MJU15) att EU-kommissionens förslag till en reformerad fiskeripolitik borde förbättras, bl.a. vad gäller en tydligare skrivning om en ökad decentralisering med mindre detaljreglering på rådsnivå. Fördelen med att decentralisera beslut var enligt utskottet att besluten kan anpassas till lokala förutsättningar, att besluten kan fattas snabbare och att näringen och andra intressenter kan bli involverade i högre utsträckning. I den nya gemensamma fiskeripolitiken finns nu regler om en decentraliserad förvaltning. Beredningen av beslut kan ske regionalt och berörda stater kan ge gemensamma rekommendationer till beslut. EU-kommissionen har möjlighet att besluta om förvaltningsåtgärder genom s.k. delegerade akter.

Enligt Landsbyggsdepartementet har regeringen medverkat till att grunden har lagts för ett regionalt samarbete kring Östersjön genom forumet Baltfish.

Av regeringens skrivelse 2013/14:29 Ny inriktning för EU:s strategi för Östersjöregionen framgår att EU:s strategi för Östersjöregionen är en mobilisering av EU:s stöd och resurser för att möta gemensamma utmaningar och möjligheter i Östersjöregionen. Strategin syftar till att bättre tillvarata EU:s politik för att genomföra de mål som satts upp för Östersjöregionen, bl.a. att rädda havsmiljön. Genomförandet bygger på och är beroende av samverkan mellan medlemsländerna, Europeiska kommissionen samt regionala och lokala aktörer. De åtgärder och projekt som genomförs eller ska genomföras anges i en särskild handlingsplan som uppdateras kontinuerligt. Handlingsplanens 17 prioriteringsområden samordnas av en eller flera prioritetssamordnare. Sverige leder bl.a. arbetet med prioriteringsområdet för fiske. Regeringens avsikt med ledningsansvaret för fiske är enligt skrivelsen bl.a. att verka för en mer decentraliserad regional fiskeriförvaltning genom den reformerade fiskeripolitiken i Östersjöområdet.

Flaggskeppsprojektet och diskussionsforumet Baltfish inrättades 2009 under ledning av Sverige i syfte att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna vid Östersjön som ett första steg mot en vidare regionalisering av fiskeriförvaltningen. Inom ramen för det pågående projektet Planfish har man utvecklat kunskap om riskanalys i förvaltningen såväl som kunskap om ekologiska risker. Kunskapen bedöms kunna utgöra en del i det kommande arbetet med att utveckla flerartsförvaltningen i Östersjöområdet.

Med en ny reformerad fiskeripolitik på plats gör regeringen i skrivelsen bedömningen att det Östersjöregionala samarbetet kommer att öka. En sådan utveckling behövs för att man ska kunna utveckla en förvaltning efter regionala och lokala behov, exempelvis för arbetet med fleråriga förvaltningsplaner och skydd av havsområden. Särskilt viktigt är arbetet med att åstadkomma stärkta fiskbestånd och en blå tillväxt. Med stöd av det regionala forumet Baltfish kan bl.a. tekniska regleringar diskuteras inför införandet av ett förbud mot utkast av fisk i Östersjön.

Landsbygdsminister Eskil Erlandsson anförde den 19 juni 2013 bl.a. följande i ett svar på en skriftlig fråga (2012/13:592) kameraövervakning och regional förvaltning i fisket:

Jag är glad att vårt arbete i CFP-reformen och vårt exempel i Skagerrak har gjort avtryck och att utkast snart kommer att vara förbjudna i hela EU. Utifrån detta måste vi även titta på förutsättningarna i Skagerrak. En regional förvaltning kommer att vara en hörnsten i den kommande fiskeripolitiken och i såväl Skagerrak som i Östersjön har vi kommit långt med det regionala samarbetet. Jag vill se en regional anpassning av förvaltningen med syftet att få en engagerad, ansvarstagande näring där efterlevnaden av regelverket förstärks. Självklart måste dock likvärdiga krav ställas på de olika medlemsstater som fiskar i samma område.

Utskottet förutsätter att arbetet med en regionaliserad förvaltning av fiskbestånden fortsätter i enlighet med de förutsättningar som nu ges inom den reformerade fiskeripolitikens regelverk och avstyrker motion 2013/14: MJ490 (S) yrkande 22.

Villkoren för småskaligt fiske m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om förutsättningar och villkor för det småskaliga fisket och om kvoter för olika fiskarter.

Jämför reservation 6 (S).

Motionerna

Enligt kommittémotion 2013/14: MJ490 av Matilda Ernkran m.fl. (S) yrkande 23 bör det småskaliga fiskets villkor i Sverige särskilt beaktas. Runt våra kuster bedrivs småskaligt fiske som skapar råvaror av hög kvalitet till lokala restauranger, butiker, rökerier och fiskberedning. Dessa företag bör ha rimliga villkor och förutsättningar. Enligt motion 2013/14: MJ511 av Eva Lohman (M) bör man särskilt gynna det svenska småskaliga kustnära fisket. I de fall EU-regleringar utgör ett hinder för ett fortsatt svenskt småskaligt kustnära fiske bör Sverige om möjligt aktivt verka i

unionen för att förändringar ska komma till stånd. Det bör även övervägas om Havs- och vattenmyndigheten bör tilldelas ett särskilt uppdrag i enlighet med detta.

I motion 2013/14:MJ480 av Per-Ingvar Johnsson och Åsa Torstensson (båda C) i denna del anförs att det bör ske en översyn av det regelverk som styr det kustnära yrkesfisket, bl.a. när det gäller frågorna om krav på att fångsten ska kunna vägas på certifierade vågar, om anmälan om när och var fartyget ska gå i hamn och om avgifter som tas ut i samband med kontroll av fångad fisk. Även motion 2013/14:MJ294 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S) tar upp frågan om att det nationella regelverket för det småskaliga kustnära fisket bör ses över, bl.a. reglerna om vägning av fisk. I motion 2013/14:MJ404 av Peter Jeppsson och Suzanne Svensson (båda S) anförs att regeringen måste säkerställa att regelverket för t.ex. vägning är rättssäkert i alla led samt att det finns en flexibilitet innan sanktionsavgift fastställs.

Enligt motion 2013/14:MJ288 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S) bör man utvärdera effekterna av Havs- och vattenmyndighetens beslut om den s.k. kustkvoten för sill- och skarpsillfisket i Östersjön. Havs- och vattenmyndigheten har känt sig tvingad att stoppa sillfisket inom kustkvoten alltför tidigt på säsongen. Myndigheten har släppt på fisket igen i mitten av juli när man har konstaterat att det finns tillräckligt kvar på kvoten, men då är skadan redan skedd för det kustnära yrkesfisket.

Fisket med passiva redskap bör enligt motion 2013/14:MJ391 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S) återigen få tillbaka en procentuell tilldelning av den svenska torskkvoten. Under 2012 beslutade Havs- och vattenmyndigheten att gå ifrån modellen med en procentuell tilldelning av den svenska torskkvoten till fisket med passiva redskap och i stället tilldela detta fiske en fast kvot om 3 000 ton. Om torskfisket vänder uppåt igen kommer denna tilldelning att vara för liten.

I motion 2013/14:MJ480 av Per-Ingvar Johnsson och Åsa Torstensson (båda C) i denna del anförs att det antal fiskedagar som tillåts för torsk är alltför lågt. När tillgången på torsk har förbättrats har antalet tillåtna fiskedagar inte utökats. Det har gjorts att det kustnära fisket inte har kunnat utnyttja de kvoter av torsk som de har tilldelats. Enligt motion 2013/14: MJ230 av Lars-Arne Staxäng (M) bör ett system med havdagar som komplement till dagens fiskekvotsystem övervägas, bl.a. för att minska utkast av fisk.

Utskottets ställningstagande

När det gäller det nationella regelverket för fiske har utskottet tidigare anfört följande (bet. 2010/11:MJU11).

Utskottet anser i likhet med motionärerna att det är väsentligt att arbetet med regelförenkling för företagen fortsätter och att även fiskerinäringen innefattas. Under 2007 påbörjades arbetet med regelförenkling till följd av regeringens handlingsplan för regelförenkling för företagen.

När det gäller fiskerinäringen har Fiskeriverket funnit att det nationella utrymmet för åtgärder som minskar den administrativa bördan är begränsat. Den yrkesmässiga fiskeverksamheten lyder i allt väsentligt under direktverkande EU-förordningar. Ett antal åtgärder har genomförts varav den viktigaste är införandet av en elektronisk loggbok enligt rådets förordning (EG) nr 1966/2006 av den 21 december 2006 om elektronisk registrering och rapportering av fiskeverksamheter och om metoder för fjärranalys. Andra genomförda förändringar berör främst ett minskat uppgiftslämnande i loggboken, kustfiskejournalen och avräkningsnotan samt lättnader i förhandsanmälan inför landning (skr. 2009/10:187).

Utskottet har erfarit att regeringen i arbetet med unionens bestämmelser verkat för en regelförenkling. Ett exempel är arbetet med återhämtningsplanen för torskbestånden i Nordsjön med angränsande områden, där Sveriges förslag angående alternativa kontrollmetoder infördes under 2008. Detta innebar att genomförda nationella förenklingar kunde bibehållas.

Utskottet vill vidare nämna att Fiskelagsutredningen föreslår vissa förenklingar när det gäller tillståndskrav för yrkesfiske. Som redovisats ovan är förslagen under beredning, och utskottet utgår från att regeringen i samband härmed arbetar vidare med regelförenklingar för fiskerinäringen. Sverige bör fortsatt vara pådrivande inom EU-samarbetet och, där det är möjligt, ta initiativ till att förenkla eller genomföra förenklingar av det nationella regelverket.

I samma betänkande anförde utskottet följande om det småskaliga kustnära fisket.

Utskottet konstaterar att Fiskeriverket på regeringens uppdrag har utrett och analyserat det småskaligt kustnära fisket i Sverige. Arbetet har skett i samarbete med länsstyrelserna (Fiskeriverket, Småskaligt kustfiske mars 2010).

Av rapporten framgår att det finns många hinder av varierande karaktär och dignitet som begränsar och/eller påverkar det småskaliga fisket i en mindre positiv riktning. För flertalet av dem är det en stor utmaning att försöka hantera och, inte minst, att åtgärda dem. Möjligheten att förändra situationen ligger såväl på EU-nivå, nationell nivå, myndighetsnivå, regional och kommunal nivå, samhällsnivå som på individnivå. I rapporten lämnas ett antal åtgärdsförslag som syftar till att åstadkomma en positiv utveckling för det småskaliga fisket.

Utskottet har erfarit att underlaget har varit föremål för en hearing. När det gäller åtgärdsförslagen uppger Landsbyggsdepartementet att vissa åtgärder har genomförts och att andra är under beredning. Det finns exempelvis vissa lättnader för det småskaliga fisket i torskplanen jämfört med den tidigare regleringen. Man har bl.a. infört en kombination av gemensamma fiskestopp och ett bestämt antal fiskedagar som fiskaren själv kan välja när han eller hon vill utnyttja. Fiskedagarna var tidigare bestämda i förväg, och väder och vind kunde då hindra i synnerhet de mindre fartygen från att lämna hamn. Havsområdet i höjd med Kalmar och norrut till Stockholm (område 27), där i huvudsak småskaligt fiske bedrivs, är undantaget från planen. Undantaget genomförs för att man även under lekstoppet ska kunna fiska på andra arter i området. Planen innebär också vissa lättnader i rapporteringen för dem som frivilligt accepterar satellitövervakning och elektronisk loggbok. Den fleråriga planen innehåller även flera förbättringar av fiskerikontrollen.

Utskottet anser att fisket, inte minst det småskaligt kustnära fisket, i Sverige är väsentligt för att behålla och skapa arbeten på landsbygden. Det är därför positivt att utredningen om det kustnära fisket har genomförts. Utskottet utgår från att regeringen i sin fortsatta beredning av utredningens förslag och övriga insatser som syftar till en långsiktigt hållbar utveckling inom fiskerinäringen beaktar frågor som rör det småskaliga kustnära fisket.

Den 14 februari 2013 gav regeringen Havs- och vattenmyndigheten i uppdrag att identifiera och genomföra sådana ändringar av myndighetens föreskrifter som kan leda till minskade administrativa kostnader för företagen på fiskets område, dvs. kostnader för att uppfylla krav på att upprätta, överföra eller lagra information, och faktiska regellättnader för företagen på fiskets område. Havs- och vattenmyndigheten ska också identifiera möjligheter till och föreslå administrativa och andra förenklingar av befintliga regler som påverkar företagen på fiskets område men som ligger utanför myndighetens nationella handlingsutrymme. Detta gäller t.ex. lagar, EU-förordningar och regler inom för myndigheten närliggande verksamhetsområden. Förenklingar inom andra verksamhetsområden än myndighetens ska föreslås i samråd med berörda myndigheter. I uppdraget ligger även att förbättra Havs- och vattenmyndighetens service och förkorta myndighetens handläggningstider. I detta arbete ska myndigheten beakta hur den kan underlätta för företagen genom att exempelvis arbeta med bemötande, supportfunktioner, information, enkla it-lösningar (elektroniska blanketter och elektronisk handläggning) och ett enhetligt, enkelt och tydligt språk i föreskrifter och informationsmaterial. Havs- och vattenmyndigheten ska i sitt arbete med uppdraget beakta andra myndigheters erfarenheter av ett verksamhetsintegrerat regelförenklingsarbete, i synnerhet i fråga om utformning av föreskrifter och konsekvensutredningar. Myndigheten ska även inhämta synpunkter och råd från Tillväxtverket, Regelrådet och Näringslivets regelnämnd, och samråda med näringen (Sveriges Fiskares Riksförbund m.fl.). Resultatet av dessa samråd ska redovisas i uppdraget. Uppdraget ska redovisas till Landsbygdsdepartementet senast den 1 april 2014. Redovisningen av uppdraget ska innehålla en beskrivning av förenklingsåtgärder som har genomförts samt förslag på hur resultatet av dessa åtgärder ska följas upp.

Enligt Landsbygdsdepartementet kommer en proposition om vissa ändringar i Fiskelagen att lämnas till riksdagen i mars 2014.

Enligt Havs- och vattenmyndigheten tillämpas de nya reglerna för vägning av fisk fr.o.m. den 1 oktober 2013. De nya vägningskraven framgår av EU:s kontrollförordning med tillhörande genomförandeförordning. Huvudregeln är att hela fångsten ska vägas vid landning och vikten ska noteras i en vägningsjournal. Om fångsterna är sorterade i jämna lådor om max 50 kg kan det räcka att väga ett urval av lådorna. Man kan i vissa fall också välja att i stället väga fångsten till sjöss, eller att väga fångsten efter transport från landningsplatsen.

Landsbygdsminister Eskil Erlandsson anförde den 2 januari 2013 följande i ett svar på en skriftlig fråga (2012/13:218) kustnära fiske:

Suzanne Svensson har frågat mig vilka övervägningar regeringen har gjort för att säkerställa att de nya reglerna för vägning av fiskefångster effektivt ska kunna appliceras på småskaligt kustnära fiske och att besman fortsättningsvis ska vara ett godkänt väginstrument.

Kravet på vägning av fisk följer av EU:s kontrollförfordning och är som sådant inte nytt, däremot skärptes reglerna i samband med antagandet av den nya kontrollförfordningen 2009. De nya reglerna innebär mycket riktigt att de vågar som får används för vägning av fisk, numera i likhet med andra livsmedel, ska uppfylla unionens krav för att säkerställa en korrekt vägning. Kravet på vägning gäller för förstahandsmottagare av fisk.

Från svensk sida har vi i syfte att förenkla och skapa så stor valfrihet som möjligt valt att utnyttja två av de tre undantag som finns i förordningen. Detta innebär att vägning också får ske ombord, det vill säga direkt av fiskaren själv, samt att vägning får ske efter transport inom landet.

Fiskerikontrollen utgör ett centralt element i arbetet med att säkerställa uppföljning av de kvoter som tilldelas, då kvoterna vanligtvis fördelas i ton utgör själva vägningen således grunden för kvotuppföljningen.

Från svensk sida har den ansvariga myndigheten inom området – Havs- och vattenmyndigheten – så länge som möjligt tillåtit användningen av enklare vågar, i och med den skärpning som gjorts inom EU kommer detta dock inte längre att vara tillåtet, utan vågar som används måste vara försedda med en CE-märkning för ändamålet och vara plomberade. Den svenska myndigheten Statens provningsinstitut (SP) har för närvarande ingen godkänd metod för plombering av en så kallad besmanvåg. Om en våg är godkänd i en annan medlemsstat så kan den dock användas i alla medlemsstater.

Vad gäller själva införandet av de nya kraven har den ansvariga myndigheten, enligt de uppgifter jag har fått, haft en dialog med näringen om utformningen av reglerna. Information har funnits på myndighetens hemsida, myndigheten har haft särskilda möten om frågan och varit ute i fiskehamnar och diskuterat frågan. Efter denna dialog har föreskrifterna utformats, och dessa har därefter remitterats.

Jag, liksom frågeställaren, är dock bekymrad över villkoren för det småskaliga fisket och EU:s regler inom området som ofta tar sikte på problem inom andra fisken – både storleksmässigt och geografiskt – än det småskaliga fisket. Från svensk sida ser vi det därför som viktigt att vi inom ramen för det pågående arbetet med den gemensamma fiskeripolitiken får till stånd bättre förutsättningar för det småskaliga fisket på hållbara bestånd.

Utskottet har vidare fått uppgifter om att effekterna av det system med överlåtbara fiskerättigheter som infördes i det yrkesmässiga pelagiska fisket 2009 ska analyseras (uppdrag i Havs- och vattenmyndighetens regleringsbrev för 2014). Havs- och vattenmyndigheten ska i samråd med Statens jordbruksverk bedöma effekterna av detta system. Effekterna på kapacitetsreduktion, lönsamhet, småskaligt kustnära fiske och olika regioners utveckling ska särskilt analyseras. Det innebär att analysen även ska inkludera effekterna på det pelagiska fiske som inte ingår i systemet med överlåtbara fiskerättigheter. Uppdraget ska efter dialog med näringen redovisas till Landsbyggsdepartementet senast den 31 oktober 2014.

När det gäller stöd till det kustnära och småskaliga fisket kan det havs- och fiskeriprogram nämnas som ska tas fram inom EU och nationellt för kommande budgetperiod 2014–2020. I budgetpropositionen för 2014 (prop. 2013/14:1 utg.omr. 23) anförs att det operativa programmet för fiskerinäringen i Sverige 2007–2013 (fiskeriprogrammet) är i slutfasen av genomförandet. Under perioden 2007–2012 har ca 943 miljoner kronor beviljats i EU-medel från Europeiska fiskerifonden (EFF). Den svenska offentliga medfinansieringen uppgår till ca 755 miljoner kronor och inkluderar bl.a. medel från anslaget 1:12 Åtgärder för havs- och vattenmiljö inom utgiftsområde 20 Allmän miljö- och naturvård och från regeringens satsning Sverige – det nya matlandet. Andelen beviljade stöd motsvarar 80 procent av den totala programbudgeten för perioden. Programmet har därmed en relativt hög genomförandegrad. Budgetutnyttjandet varierar dock mellan de fem prioriterade områdena. Förberedelser för den nya programperioden 2014–2020 pågår såväl inom EU som nationellt. Av budgetpropositionen framgår att ett särskilt mål för regeringen i detta sammanhang är att värna om och främja det kustnära småskaliga fisket. Detta är även tydligt utpekade som målsättning för berörda myndigheter.

Mot bakgrund av det anförda avstyrks motionerna 2013/14:MJ490 (S) yrkande 23, 2013/14:MJ511 (M), 2013/14:MJ480 (C) i denna del, 2013/14: MJ294 (S) och 2013/14:MJ404 (S).

När det gäller den s.k. kustkvoten för sill- och skarpsillfiske i Östersjön har utskottet fått följande uppgifter från Havs- och vattenmyndigheten. År 2009 infördes ett system i Sverige med överlåtbara fiskerättigheter för det pelagiska fisket i Sverige. Det gäller arter som sill, skarpsill, makrill, taggmakrill, blåvitling och tobis. Detta innebar att fångstmängderna fördelades på fartygsnivå genom en överlåtbar andel efter fartygens historiska infiskning. Syftet med reformen var strukturanpassa den pelagiska fiskeflottan. I det sammanhanget infördes undantag för det småskaliga fisket, som bedrivs av fiskefartyg med mindre vadredskap (360 meter längd och 45 meter djup), trålfiskefartyg under tolv meter och fiske med passiva redskap (nät och garn). När systemet infördes reserverades andelar av de pelagiska kvoterna till det småskaliga fisket och dessa fördelades inte på fartygsnivå. Denna andel av fisket var väl tilltagen i förhållande till det fiske som historiskt bedrivits med dessa redskap. Årets uppföljning av kustkvoterna visar att kvoterna för sill och skarpsill inte kommer att bli uppfiskade. Det fiskestopp som genomfördes under året berodde på att ett fåtal fartyg fiskade intensivt under tidig sommar. Fisket med nät och garn var undantaget från fiskestoppen. Genom tillfälliga omfördelningar kunde kustkvoten senare åter öppnas. Genom att tillträdet till kustkvoten inte är reglerat och fisket kan ske utan tillstånd har fler fiskare fiskat inom denna kvot på ett mer omfattande sätt än tidigare. Den ökade infiskningen har företrädesvis skett med mindre trålare och fartyg med vadredskap.

Enligt Havs- och vattenmyndigheten beslutas från år till år om en fast kvot eller en procentuell tilldelning av den svenska torskkvoten för fisket med passiva redskap ska tillämpas. Enligt uppgifter från Havs- och vattenmyndigheten hade i december 2013 endast 24 procent av kvoten för torskfisket med passiva redskap i Östersjön, östra beståndet, utnyttjats. För trålfisket var motsvarande siffra 34 procent. De nya reglerna om utkastförbud i reformen av EU:s gemensamma fiskeripolitik kan innebära att en kvot för varje fartyg fastställs i Östersjön 2015.

Utskottet förutsätter att Havs- och vattenmyndigheten fördelar fiskemöjligheterna på ett lämpligt och adekvat sätt och avstyrker därmed motionerna 2013/14:MJ288 (S) 2013/14:MJ391 (S) och 2013/14:MJ480 (C) i denna del.

När det gäller s.k. havdagar och kvotssystemet konstaterar utskottet att dessa frågor kommer påverkas av de nya reglerna om utkastförbud i reformen av EU:s gemensamma fiskeripolitik. Enligt en plan med fastställda tidpunkter för olika fisken som införs stegvis från 2015 måste fiskefartygen landa huvuddelen av all fångst. De finns även regler om att byta fiskemöjligheter mellan medlemsstaterna. För närvarande ingår Skagerrak, Kattegatt, Nordsjön och Östersjön i områden som omfattas av återhämtnings- och förvaltningsplaner för torskbestånden. I planerna finns begränsningar i fiskeansträngning (effortbegränsning) för redskap som fångar torsk genom särskilda tillstånd, begränsade fiskedagar, krav på anmälningar och rapporter samt loggboksföring. Detta innebär att kvoterna och de totalt tillåtna fångstmängderna redan i dag kompletteras med en reglering av fiskeansträngningen, vilket utskottet tidigare anfört i betänkande 2010/11: MJU11. Mot bakgrund av det anförda lämnas motion 2013/14:MJ230 (M) utan vidare åtgärd.

Ålförvaltning m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår yrkanden om ålförvaltning, skydd av hälleflundra och laxfiske.

Jämför reservationerna 7 (S), 8 (MP, V), 9 (MP) och 10 (S).

Motionerna

Enligt kommittémotion 2013/14:MJ490 i denna del av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 27 bör regeringen i EU arbeta för ett stopp för ålfisket i hela EU. Ålen är en art som är starkt hotad. Ålfisket i EU behöver stoppas tills beståndet är livskraftigt igen. Även enligt motion 2013/14:MJ261 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 1 och kommittémotion 2013/14: MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 7 bör det återstående ålfisket stoppas.

Motionerna 2013/14:MJ253 av Anders Åkesson (C), 2013/14:MJ285 av Peter Jeppsson m.fl. (S) och 2013/14:MJ436 av Annicka Engblom (M) tar upp frågan om ålfisketillstånd. I motionerna anförs att ålfisketillstånden bör vara överlåtbara så att även nästa generation fiskare ska kunna fortsätta med detta fiske.

I motion 2013/14:MJ261 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkandena 2 och 3 anförs att utsättningar av ålyngel ska upphöra och att den svenska ålförvaltningsplanen ska revideras. Mycket allvarliga invändningar om effekterna av ålutsättningar har kommit fram genom forskningen de senaste åren. I motion 2013/14:MJ434 av Christer Adelsbo och Annelie Karlsson (båda S) yrkandena 1–3 anförs däremot att staten bör prioritera satsning på utsättning av ålyngel och även påverka EU i riktningen att mer ålyngel sätts ut. Dessutom bör man enligt motionen värna om en fortsatt ålkultur med hållbart fiske, förädling och ålagillen.

Enligt motion 2013/14:MJ261 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 4 bör Sverige inom EU verka för att ålen ska flyttas från bilaga II till bilaga I i den s.k. Citesförordningen. Detta för att lättare kunna reglera handeln med ål inom och utanför EU.

Enligt kommittémotion 2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 27 i denna del bör regeringen i EU agera starkt för att få till stånd en förvaltningsplan som reglerar fisket av hälleflundra. Hälleflundra är starkt hotad och är rödlistad av Artdatabanken. Det finns emellertid inga kvoter eller regleringar för arten inom den gemensamma fiskeripolitiken i EU.

Fritidsfiske efter lax med kommersiella redskap bör förbjudas enligt motion 2013/14:MJ495 av Karin Åström och Katarina Köhler (båda S). I såväl Norrbotten som Västerbotten, där många svaga bestånd av lax finns, står detta fritidsfiske för ca 30 procent av andelen redskap. De fångster som görs av dessa fiskare avräknas inte från den svenska kvoten av lax. Även motion 2013/14:MJ289 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S) behandlar fritidsfisket av lax. Regeringen satsar stora summor pengar på att rädda laxbestånden, men tillåter samtidigt att fritidsfisket fortsätter. Det är därför angeläget att det s.k. husbehovsfisket av lax regleras och att det börjar ställas krav på rapportering. I motion 2013/14:MJ390 av Peter Jeppsson m.fl. (S) anförs att laxfisket med drivlina i Östersjön bör få återupptas. Yrkesfisket efter lax i öppet hav i Östersjön fasades ut 2013. Det innebär att yrkesfisket nära kusten med fallor kan fortsätta, medan det småskaliga yrkesfisket efter lax i södra Östersjön stoppas.

Utskottets ställningstagande

I betänkande 2011/12:MJU15 anförde utskottet följande om ålförvaltningen.

Utskottet har tidigare redovisat att Fiskeriverket, med anledning av ålens akuta beståndssituation, i maj 2007 beslutade att införa ett förbud mot att fiska ål i avvaktan på EU:s krav om att samtliga medlemsstater skulle upprätta ålåterhämtningsplaner (bet. 2010/11:MJU11 Fiskeripoli-

tik m.m.) Särskilda tillstånd kunde dock ges för den som hade bedrivit riktat ålfiske under en referensperiod. Dessa tillstånd kombinerades med nationella bestämmelser om höjt minimimått och redskapsbestämmelser för fasta redskap och ryssjor. Som utskottet då anförde behövs det också i fortsättningen kraftfulla åtgärder för att fler ålar ska överleva. Utskottet välkomnar därför att ytterligare åtgärder för att skydda den utrotningshotade ålen har vidtagits, såsom att minimimåttet i Östersjön och sötvattensområdena har höjts till 70 centimeter och att ålfisket på västkusten stoppas helt under 2012. Vidare utgår utskottet från att regeringen inom EU-samarbetet driver frågan om att skapa förutsättningar för en tillväxt av ålbeståndet.

[— —]

När det gäller den svenska återhämtningsplanen för ålen är bakgrunden att rådet 2007 antog förordning (EG) nr 1100/2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål. Enligt förordningen skulle medlemsstaterna upprätta planer för förvaltning av ålbeståndet. Målet med förvaltningen är att minska dödligheten så att 40 % av ålens biomassa i ett av människan opåverkat bestånd ska kunna påbörja lekvandringen till Sargassohavet. Sveriges nationella förvaltningsplan för ål godkändes av EU-kommissionen i oktober 2009. Planen består av fyra huvudinriktningar: skärpta regleringar av fisket, utökade kontrollåtgärder, ökade utsättningar av ål och åtgärder för att minska dödlighet hos blankål i vattendrag. Förvaltningen ska vara adaptiv med kontinuerlig uppföljning och anpassning av åtgärderna. Särskild vikt bör läggas vid samverkan mellan relevanta myndigheter och intressenter utanför fiskesektorn som påverkar ålens beståndssituation och vandring.

Utskottet anser i likhet med regeringen att det är angeläget med fortsatta åtgärder inom ramen för den nationella planen för återhämtning av beståndet av ål. Ålförvaltningsplanens genomförande kräver åtgärder och uppföljning, bl.a. förbättrade möjligheter till vandring upp- och nedströms i sötvatten, liksom utsättning av ålyngel. Liksom regeringen anser utskottet att detta främst bör bekostas av kraftindustrin inom ramen för befintliga eller omprövade vattendomar. Medel behövs även för t.ex. pilotstudier och uppföljning, i syfte att öka kunskapen om och verifiera effekter av vidtagna restaureringsåtgärder. Till exempel krävs märkning av ålyngel som sätts ut och analys av individernas livshistoria. Utskottet noterar att åtgärderna finns beskrivna i den nationella förvaltningsplanen för ål och att kostnader för förbättring av vandringssmöjligheter och utsättningar förutsätts bli finansierade framför allt via kraftindustrin och den europeiska fiskerifonden.

Vidare konstaterar utskottet att medlemsstaterna senast den 30 juni 2012 enligt EU-förordningen om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål ska lämna en rapport om den nationella ålförvaltningsplanen till kommissionen. I rapporten ska medlemsstaten redogöra för övervakning, effektivitet och resultat till följd av planen. Kommissionen ska därvid senast den 31 december 2013 presentera en rapport för Europaparlamentet och rådet med en statistisk och en vetenskaplig utvärdering av vilka resultat som uppnåtts genom förvaltningsplanerna för ål, åtföljd av ett utlåtande från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen. Mot bakgrund av rapporten ska kommissionen föreslå lämpliga åtgärder som med hög sannolikhet leder till att beståndet av europeisk ål återhämtar sig.

I sammanhanget kan nämnas att utskottet i februari 2011 beslutade att genomföra en uppföljning av statens insatser för biologisk mångfald i rinnande vatten. Uppföljningen har inriktats på att studera ansvarsfördelningen mellan olika aktörer när det gäller biologisk mångfald i

rinnande vatten i samband med vattenkraft, dammar och regleringsmagasin. Uppföljningen utgår från riksdagens beslutade miljö kvalitetsmål om levande sjöar och vattendrag. Målet innebär bl.a. att biologisk mångfald ska bevaras och återskapas i vattendragen. I vattendrag som påverkas av reglering ska vattenflöden så långt möjligt vara anpassade med hänsyn till biologisk mångfald. Utskottet har publicerat uppföljningen i rapporten 2011/12:RFR1 (prot. 20). På grundval av de resultat som kom fram i uppföljningen anordnade utskottet även en offentlig utfrågning om biologisk mångfald i rinnande vatten och vattenkraft den 4 oktober 2011.

Utskottet har tidigare framhållit att det är angeläget att åtgärder vidtas för att minska dödligheten av ål vid passage av kraftverksturbiner och att sådant arbete bör finansieras av kraftbolagen själva, medan planering, prioritering och utvärdering av dessa åtgärder är en nationell angelägenhet. Frågor angående vattenrätt, såsom vandringsvägar förbi vattenkraftverk, ingår dock i civilutskottets beredningsområde. Under 2011 överlämnade regeringen en skrivelse om insatser för vandrande fisk i sjöar och vattendrag (skr. 2010/11:163) till civilutskottet i vilken regeringen lyfter fram de insatser och särskilda statliga satsningar som har gjorts under de senaste åren i syfte att förbättra situationen för vandrande fisk i sjöar och vattendrag – särskilt skapandet av vandringsvägar för fisk. Utskottet har yttrat sig över skrivelsen i de delar den berör utskottets beredningsområde (yttr. 2011/12:MJU2y).

Avslutningsvis kan nämnas att Havs- och vattenmyndigheten i regleringsbrevet för budgetåret 2012 har fått i uppdrag att i samråd med berörda myndigheter samla berörda intressenter i en dialog med syfte att få en ökad samsyn kring vattenkraften och de mål som är fastställda om förnybara energikällor samt miljömål för vatten och vattenförvaltning. Uppdraget ska redovisas till Miljödepartementet senast den 31 oktober 2012. Utskottet konstaterar med tillfredsställelse att det pågår ett omfattande arbete för att ålen ska återhämta sig och emotser resultatet av den utvärdering som ska ske av EU-medlemsstaternas ålåterhämtningsplaner. [. . .]

När det gäller begränsning av fisket efter hälleflundra har utskottet inhämtat följande från Havs- och vattenmyndigheten. Sverige införde under 2010 ett förbud mot att fiska hälleflundra under lekperioden (den 20 december t.o.m. 31 mars). Detta förbud minskar enligt myndigheten starkt möjligheten att bedriva ett riktat fiske efter hälleflundra. För närvarande pågår förhandlingar mellan EU och Norge om att harmonisera fiskebestämmelserna i Skagerrak. Havs- och vattenmyndigheten uppger att man avser att föra fram frågan om att det fiskeförbud som har införts i Sverige under lekperioden ska utvidgas till att gälla i hela Skagerrak. [...]

Konventionen om internationell handel med utrotningshotade djur och växter, Cites, reglerar den internationella handeln med exemplar av hotade arter. Konventionen har tre bilagor med listor över arter. Bilaga I gäller utrotningshotade arter som är eller kan bli påverkade av handel och där handel bara kan tillåtas under mycket speciella förhållanden. Bilaga II gäller arter som inte är utrotningshotade, men där handeln ändå måste kontrolleras så att arternas överlevnad inte äventyras. Bilaga III gäller arter som är skyddade i minst ett land och där detta land ber andra om hjälp att kontrollera handeln med arten. Under 2007 fördes den europeiska ålen upp i konventionens bilaga II. Listningen innebär att handeln med ål kontrolleras och att det krävs exporttillstånd för att sälja ål. Utskottet konstaterar att Cites-konventionen har genomförts i EU genom EU:s förordning 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem. Inom ramen för

förordningen beslutade EU i december 2010 att stoppa all import och export av ål till och från unionen. I december 2011 förlängdes förbudet t.o.m. december 2012. Utskottet har erfårit att besluten fattades eftersom de vetenskapliga myndigheterna vid båda tillfällena ansåg att ett uttag ur naturliga bestånd inte är oskadligt. Utskottet anser att det är angeläget att den internationella handeln med ål regleras.

Enligt Havs- och vattenmyndigheten har Sverige lämnat sin rapport om den nationella förvaltningsplanen för ål till kommissionen. Den utvärdering som ska ske av EU-medlemsstaternas återhämtningsplaner för ål har ännu inte presenterats av kommissionen.

Europaparlamentet beslutade i september 2013 om en resolution angående ålförvaltning. Parlamentet uppmanade EU-kommissionen att senast i mars 2014 föreslå en ny lag som bl.a. annat innehåller sanktioner för EU-länder som inte i tid rapporterar in de data som behövs för att kunna beräkna ålstammens storlek. Parlamentet uppmanade även kommissionen att senast den 31 oktober 2014 utvärdera om utsättning av ål verkligen bidrar till ålens återhämtning. Utsättning är huvudåtgärden i många nationella förvaltningsplaner. Denna utvärdering bör enligt parlamentet leda till att EU-kommissionen föreslår en ny lag som ser till att den europeiska ålen med hög sannolikhet verkligen återhämtar sig. Parlamentet röstade också för att EU-länderna oftare ska rapportera om hur deras åtgärder påverkar ålstammen. Länder som inte rapporterar in i tid bör enligt parlamentet straffas med en halverad ålfiskekvot.

Utskottet noterar att det förekommer viss forskning när det gäller utsättning av ålyngel. Forskare från bl.a. Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) kommer att publicera en artikel i tidskriften *Marine Ecology Progress Series* om en ny studie som har utförts (*Behaviour of stocked and naturally recruited European eels during migration*). I studien har forskare för första gången lyckats spåra en vandringsväg som nordiska ålar använder under sin färd tillbaka mot Sargassohavet. Dessutom visade det sig att utplanterade ålar följde samma rutt som de ålar som hade tagit sig på egen hand till svenska vatten, och att de betedde sig likadant i övrigt. Det tycks enligt forskarna inte finnas fog för den oro som finns för att utplanterad ål inte skulle hitta hem igen. Studien gäller ålar från den svenska västkusten. När det gäller ålyngel vid östkusten finns det enligt Havs- och vattenmyndigheten inga studier som leder till några slutsatser om hur ålyngel beter sig efter utsättning. Enligt myndigheten fortsätter utsättningarna enligt förvaltningsplanen för ål.

När det gäller ålens status inom Citeskonventionen vidhåller utskottet det som anfördes i betänkande 2011/12:MJU15 (se ovan).

När det gäller frågan om att minska dödligheten av ål vid passage av kraftverksturbiner kan det nämnas att regeringen har tillsatt en utredning, Utredningen om vattenverksamheter (M 2012:01), som ska se över reglerna om vattenverksamhet i miljöbalken och lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet (dir. 2012:29 och tilläggsdirektiven dir. 2012:60 och dir. 2013:37). Utredningen har lämnat två

delbetänkanden (SOU 2012:89 och SOU 2013:69). Utredningen ska bl.a. analysera systemet för omprövning av vattenverksamheter och föreslå de ändringar som behövs för att åstadkomma ett effektivt system för omprövning av vattenverksamheter med den frekvens av omprövningar som krävs för att se till att verksamheter bedrivs på ett sådant sätt att de lever upp till miljöbalkens hänsynsregler och EU-rättens krav i fråga om vattenkvalitet och påverkan på djur- och växtliv. Uppdraget enligt huvuddirektivet ska slutredovisas senast den 31 maj 2014. Av Havs- och vattenmyndighetens regleringsbrev för 2014 framgår att myndigheten ska återrapportera insatser som har genomförts i fråga om en fortsatt dialog med berörda myndigheter och andra intressenter för att få en ökad samsyn kring vattenkraften och de mål som är fastställda om förnybara energikällor samt miljömål för vatten och vattenförvaltning.

När det gäller en begränsning av fisket efter hälleflundra fortsätter enligt Havs- och vattenmyndigheten arbetet med att skydda hälleflundran på det sätt som har nämnts i betänkande 2011/12:MJU15 (se ovan).

Därmed, och med hänsyn till det som utskottet tidigare uttalat, anser utskottet att motionerna 2013/14:MJ253 (C), 2013/14:MJ261 (MP) yrkandena 1–4, 2013/14:MJ285 (S), 2013/14:MJ424 (V) yrkande 7, 2013/14: MJ436 (M), 2013/14:MJ434 (S) yrkandena 1–3 och 2013/14:MJ490 yrkande 27 (S) kan lämnas utan vidare åtgärd.

När det gäller laxfiske behandlade utskottet motioner om detta fiske under förra riksmötet. I betänkande 2012/13:MJU13 uttalade utskottet följande.

Enligt Havs- och vattenmyndigheten bedrivs laxfisket i södra Östersjön på en blandning av dels odlade laxbestånd, dels en blandning av starka och svaga vildlaxbestånd. Detta lyfts fram av Internationella havsforskningsrådet (Ices) som ett problem eftersom det inte går att förvalta respektive bestånd utifrån dess bärkraftighet i ett sådant blandfiske. Även i EU-kommissionens förslag till flerårig förvaltningsplan för lax lyfts frågan om förvaltning utifrån respektive vildlaxsälvs bärkraftighet fram som en viktig fråga. Även i detta sammanhang pekas blandfisket ut som ett problem. Enligt Havs- och vattenmyndigheten krävs åtgärder i nära anslutning till de enskilda laxförande vattendragen för att återuppbygga Östersjöns vilda laxbestånd och samtidigt skydda svaga laxförande vattendrag. I ett fiske med fasta fällor är det möjligt att i högre utsträckning anpassa fisketrycket och fångsten till varje enskild älvs bevarandestatus och skyddsvärde. Myndigheten stöder den målsättning som anges i EU-kommissionens förslag om en flerårig plan för Östersjöns laxbestånd och i Helcoms plan att se till att bevarandestatusen för alla laxälvars bestånd är gynnsam och att det finns förutsättningar för ett hållbart utnyttjande.

Mot denna bakgrund har Havs- och vattenmyndigheten beslutat att yrkesfisket efter lax i öppet hav i Östersjön ska fasas ut 2013. Syftet med beslutet är att öka skyddet för den vilda laxen i Östersjön. Den svenska laxkvoten ska i stället i första hand gå till det fiske som bedrivs med fällor nära älvarnas utlopp, framför allt i Norrland där de flesta och viktigaste laxälvarna finns.

Utskottet konstaterar att bestånden av vild lax är svaga i flera av Sveriges älvar. Internationella havsforskningsrådet (Ices) varnar för en försämring av flera bestånd under kommande år. I maj 2013 beslutade Havs- och vattenmyndigheten om ytterligare regler för att skydda vild lax. Yrkesfiskare och fritidsfiskare ska i större utsträckning fånga odlad lax i Östersjön för att öka skyddet av den vilda laxen.

Havs- och vattenmyndighetens beslut innebär att den av EU beslutade kvoten för yrkesfisket fördelas så att fisket i högre grad sker på odlad lax. För det svenska yrkesfiskets kvot är målsättningen att mer än hälften av fångsten ska bestå av odlad lax. Genom att kvoten i första hand nyttjas för fångst av odlad lax minskas fångsten av vild lax. De ändrade reglerna stärker på detta sätt skyddet för den vilda laxen.

För fritidsfisket innebär beslutet att fisket med fasta redskap i Bottenviken får starta senare och att trollingfiskare i Östersjön enbart får fånga odlade laxar som märkts genom att fettfenan tagits bort. Eftersom fritidsfisket inte omfattas av någon kvot eller rapporteringsplikt får det regleras på annat sätt än yrkesfisket. Eftersom den vilda laxen startar återvandringen upp i sina hemälvar tidigare än den odlade laxen är det möjligt att genom en senarelagd fiskestart öka skyddet för den vilda laxen. Yrkesfiskets startdatum för fiske med fasta fallor blir samma som tidigare år. Ett annat fritidsfiske av betydande omfattning är trollingfiske i Östersjön. Här sker fisket i områden där lax från bestånd av vild och odlad lax från Östersjöns älvar växer upp. Eftersom all odlad svensk lax som sätts ut ska märkas genom att fettfenan tas bort är det möjligt att när den fångas skilja denna odlade lax från annan lax. Havs- och vattenmyndigheten har för att öka skyddet för den vilda laxen därför beslutat att lax med fettfenan intakt som fångas vid dörj-, utter- och trollingfiske omedelbart ska släppas tillbaka i vattnet. Fångsten från fritidsfisket får inte säljas.

Ministerrådet fastställde den 17 oktober 2013 Östersjöns fiskekvoter för 2014. Ministerrådet beslutade att minska laxkvoten något jämfört med 2013. Samtidigt ska EU:s medlemsländer förbättra arbetet med förvaltning och kontroll av laxfisket, vilket ska bidra till ett starkare bestånd.

Utskottet anser att det finns ett behov av att öka skyddet för den vilda laxen i Östersjön och ser positivt på att åtgärder vidtas både vad det gäller yrkesfisket och fritidsfisket. Havs- och vattenmyndigheten kommer enligt uppgift att fortsätta översynen av laxfisket i Östersjön i syfte att öka skyddet av svaga bestånd av vild lax. Mot bakgrund av det anförda avstyrker utskottet motionerna 2013/14:MJ495 (S), 2013/14:MJ289 (S) och 2013/14: MJ390 (S).

EU:s fiskepartnerskapsavtal m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om EU:s fiskepartnerskapsavtal med tredjeländer, bottentrålning och åtgärder mot illegalt fiske.

Jämför reservationerna 11 (S), 12 (V), 13 (S, MP, V), 14 (MP, V) och 15 (MP).

Motionerna

I kommittémotion 2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 10 anförs att Sverige bör verka för att EU:s fiskeavtal med tredjeländer omvandlas till utvecklingsprojekt för hållbart fiske. Enligt kommittémotion 2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 24 bör EU när det gäller fiskeriavtalen stödja tredjeländers utveckling inom fiskesektorn så att de slipper utnyttjas. EU måste avstå från att utnyttja fiskerätter fram till den dag då dessa länder har en fiskekontroll och förvaltning som motsvarar de krav som ställs på EU-länder.

Enligt partimotion 2013/14:U203 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 9 bör Sverige rösta mot fiskeriavtal med Marocko så länge avtalen inte uttryckligen exkluderar Västsaharas vatten. Även enligt kommittémotion 2013/14:U221 av Bodil Ceballos m.fl. (MP) yrkande 3 bör regeringen fortsättningsvis i EU driva och rösta nej till fiskeriavtal med Marocko som omfattar Västsaharas vatten.

I kommittémotion 2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkandena 5 och 6 anförs att bottentrålning bör förbjudas i alla svenska havsområden och att Sverige inom EU och globalt bör verka för ett förbud mot bottentrålning. Bottentrålningen är ett stort hot mot känsliga och ofta relativt okända havsmiljöer och ekosystem.

Sverige bör enligt partimotion 2013/14:U316 av Åsa Romson m.fl. (MP) yrkande 39 verka både genom EU och internationellt för att stoppa oreglerat eller illegalt fiske och förhindra rovfiskeparadisen. Uppbyggnaden av fiskekontroll och beståndsuppskattningar i syd bör stödjas.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har tidigare utförligt behandlat motionsyrkanden om EU:s fiskepartnerskapsavtal med utvecklingsländerna (se bet. 2010/11:MJU11 och 2011/12:MJU15). Av betänkandena framgick att utskottet, i likhet med regeringen, ansåg att de fiskepartnerskapsavtal som unionen har med många utvecklingsländer måste förbättras. Utskottet anförde följande i betänkande 2011/12:MJU15.

År 2004 tog rådet beslut om rådsslutsatser som gav riktlinjerna för hur fiskepartnerskapsavtal skulle se ut. Rådsslutsatserna har genomförts i de avtal som nu finns. Detta har inneburit att man blev mer tydlig med

att fisket skulle vara hållbart långsiktigt och bedrivas på ett överskott av kuststatens eller önationens resurser. En viktig skillnad var vidare att ekonomiska och sociala utvärderingar skulle genomföras både före och efter avtalen. Därtill åtog man sig att i ökad omfattning förbättra det vetenskapliga underlaget för beslut avseende kvoter m.m. Kommissionen har sedan 2010 lagt in en klausul om mänskliga rättigheter i de förslag på förnyade avtal och protokoll som man har presenterat för rådet och parlamentet.

Utskottet har erfarit att regeringen vid flera tillfällen har framfört synpunkter på EU:s fiskepartnerskapsavtal. En grundläggande svensk inställning är att Sveriges politik för global utveckling ska genomsyra och inarbetas i arbetet inom andra sektorer varhelst det är relevant. Synpunkter på fiskepartnerskapsavtalen och deras utformning utgår från att fisket ska vara hållbart, att det ska ske på det överskott av bestånden som inte nyttjas nationellt och med hänsyn till tillgänglig vetenskaplig information, att EU:s sektorsstöd används i enlighet med de ingångna avtalen och följs upp samt att fisket sker i enlighet med gällande regelverk.

I EU-kommissionens meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension, KOM(2011) 424, presenterades den nya inriktningen för den reformerade gemensamma externa fiskeripolitiken.

Kommissionen framhöll att EU i syfte att främja långsiktigt resursbevarande, goda styrelseformer för bilaterala fiskerelationer och en hållbar utveckling inom partnerländernas fiskesektor borde göra bl.a. följande inom ramen för de framtida fiskeriatvalen. EU borde

- basera avtalen på bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden och uppgifter om den ackumulerade fiskeansträngningen i de berörda vattnen
- göra respekten för de mänskliga rättigheterna till ett grundläggande villkor för ingående och upprätthållande av fiskeavtal
- gå mot en situation där fartygsägarna bidrar mer till kostnaderna för tillträdesrättigheterna
- garantera att fiskeavtalen stöder bättre förvaltning inom fiskesektorn i partnerlandet, särskilt vad gäller övervakning, inspektion och administrativt samt vetenskaplig kapacitet
- garantera sund och effektiv ekonomisk förvaltning av medlen för sektorsstödet enligt avtalet, samt föreskriva indragning av betalningarna om resultaten inte uppnås.

Utskottet behandlade kommissionens meddelande i utlåtande 2011/12: MJU7 (Utlåtande med anledning av kommissionens meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension). I utlåtandet välkomnar utskottet kommissionens meddelande och stöder många av de reformer som kommissionen föreslår, men understryker att politiken även måste genomföras i praktiken för att ge resultat.

Utskottet har sedan utlåtandet följt utvecklingen av EU:s externa fiskeripolitik och hållit ett stort antal överläggningar enligt 10 kap. 4 § riksdagsordningen med regeringen om fiskepartnerskapsavtalen. Som har redovisats ovan har kommissionen nu presenterat ett förslag till reformpaket för den gemensamma fiskeripolitiken. När det gäller den externa fiskeripolitiken anser utskottet i likhet med regeringen att kommissionens förslag bör förbättras bl.a. när det gäller respekten för de demokratiska principerna, att kravet på utvärderingar följs och att hänsyn tas till EU:s mål för utvecklingssamarbete. Utskottet finner det därför glädjande att rådet nyligen enhälligt antog rådsslutsatser som på flera punkter tillmötesgår de förbättringar av fiskepartnerskapsavtalen

som utskottet har efterlyst. Utskottet har vidare erfarit att regeringen i samband med rådsslutsatserna har framfört ytterligare önskemål om förbättringar. Utskottet välkomnar de framsteg som nu har gjorts och utgår från att regeringen även i fortsättningen bedriver en aktiv politik på detta område samt vid behov informerar riksdagen om hur avtalen utvecklas.

I mars 2012 antog jordbruks- och fiskerådet slutsatser om kommissionens meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension. Slutsatserna slår fast att EU:s internationella fiske måste följa samma principer och främja samma normer för fiskeriförvaltning som de som tillämpas i EU:s vatten, samt att öppenheten om det totala fisket i partnerlandets vatten måste öka. Slutsatserna slår även fast att samstämmighet för utveckling ska beaktas, dvs. att hänsyn ska tas till målen för utvecklings-samarbete vid genomförandet av politik som kan påverka utvecklingslän-derna. Slutsatserna anger att fiskeripartnerskapsavtalen får upphävas vid allvarliga brott mot mänskliga rättigheter och demokratiska principer.

Enligt EU:s fiskereform ska EU i bilaterala fiskeavtal med länder utanför EU främja hållbarhet, god förvaltning och principerna om demokrati, mänskliga rättigheter och rättssäkerhet. Partnerskapsavtal om hållbart fiske ska säkerställa att utnyttjandet av fiskeresurserna grundas på god vetenskaplig rådgivning och endast avser partnerlandets överskottsresurser. Partner-länderna ska i avtalen kompenseras för att de ger tillträde till sina fiskeresurser. Ekonomiskt bistånd ska ges till partnerländerna för genomfö-rande av en hållbar fiskeripolitik.

Utskottet vidhåller sin tidigare inställning och avstyrker motionerna 2013/14:MJ424 (V) yrkande 10 och 2013/14:MJ490 (S) yrkande 24.

Enligt budgetpropositionen för 2014 utgiftsområde 23 har EU 14 syd-liga fiskeavtal med utvecklingsländer i Afrika och Stilla havet. Sverige har inga fiskeintressen i dessa avtal, men är med och beslutar om avtalen. Fis-kepartnerskapsavtalen består av två delar: en finansiering för tillträdet till fiskeriresursen och en biståndskomponent för att bygga upp bl.a. fiskerikon-trollen. Regeringen arbetar för att fisket sker på basis av tillförlitlig veten-skaplig rådgivning, att avtalen blir mer transparenta och att EU har ett utvecklingsperspektiv. Enligt regeringens skrivelse 2012/13:80 har regering-ens hållning i fråga om EU:s fiskeavtal med tredjeländer varit att ta ställning från fall till fall. Avtalet med Marocko utgör ett särfall då det finns en folkrättslig aspekt eftersom Marockoavtalet omfattar ett ockuperat område – Västsahara. I februari 2012 röstade Sverige nej till ett förhand-lingsmandat om att inleda förhandlingar om nytt protokoll med Marocko.

Enligt Landsbyggsdepartementet röstade Sverige nej till Marockoavtalet under hösten 2013 och lade en röstförklaring med följande lydelse:

Sverige har sedan länge ifrågasatt huruvida EU:s fiskepartnersavtal med Marocko är förenligt med folkrätten. Eftersom Västsahara inte är en del av Marockos territorium, krävs enligt folkrätten att nyttjandet av fiskeresurserna sker till förmån för det sahariska folket i Västsahara och i enlighet med deras intresse och vilja. Vi noterar de ansträng-ningar som gjorts från Kommissionens och Marockos sida för att

säkerställa en bättre regional fördelning av intäkterna från avtalet. Trots ansträngningar i rätt riktning är vår bedömning att de förändringar som skett inte är tillräckliga för att tillse att de folkrättsliga förpliktelserna är uppfyllda i relation till det sahariska folket i Västsahara. Vår sammantagna bedömning är därför att Sverige inte kan ställa sig bakom protokollet till fiskepartnerskapsavtalet och Sverige kommer att rösta nej till samtliga tre förslag som rör det nya protokollet, det vill säga förslagen om undertecknande, om ingående av det nya protokollet och om fördelning av fiskemöjligheter.

Europaparlamentet godkände ett förnyat fiskeavtal mellan EU och Marocko i december 2013. Fiskebåtar från elva EU-länder kommer att få fiska i Marockos vatten. Av den ersättning som EU lämnar för fiskerättigheterna ska cirka hälften användas för stöd till utveckling av den marockanska fiskebranschen. Marocko ska se till att pengarna investeras så att det kommer västaharierna till godo. Det nya avtalet gäller i fyra år.

Utskottet anser att motionerna 2013/14:U203 (V) yrkande 9 och 2013/14:U221 (MP) yrkande 3 bör lämnas utan bifall i den mån de inte kan anses tillgodosedda.

Trålfiske är tillåtet enligt EU:s fiskeripolitik. Enligt Landsbygdsdepartementet har Sverige begränsat trålfisket på svenskt vatten genom att flytta ut trålgränsen så långt man kan enligt den EU-lagstiftning och de internationella avtal som finns. Undantag finns för selektivt trålfiske med rist, där man får minimala bifångster av fisk. Det finns även trålad fisk som är miljömärkt, t.ex. Östersjötorsken. Enligt Landsbygdsdepartementet är det viktigt att fisket sker med hänsyn till miljön och man inte får upp oönskad fångst. Därför sker ett arbete med selektiva redskap och utkastförbud i den nya gemensamma fiskeripolitiken och implementeringen av denna.

Trålning kan medföra olika typer av påverkan på skyddsvärda marina miljöer. För att minimera fiskets negativa påverkan på dessa marina miljöer och uppnå ett gynnsamt tillstånd kan man därför behöva reglera olika fisken som kan medföra skada i marina skyddade områden. Fiske med redskap som skadar bottenarna, t.ex. bottentrålning, anges i bevarandeplanerna för flera Natura 2000-områden som åtgärder som kan skada områdenas naturvärden. Enligt miljöbalken måste därför sådana åtgärder tillståndsprövas. Enligt Miljödepartementet prioriterar regeringen insatser för att kartlägga naturvärden och skapa nätverk av marina skyddade områden, inklusive inrättandet av marina naturreservat. EU:s nätverk av värdefulla naturområden, Natura 2000, är ett viktigt bidrag. Särskilt fokus har lagts på att skydda utsjöområden. Regeringen arbetar aktivt med att också stärka Helcoms (Helsingforskommissionen) och Ospar (konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten) nätverk av skyddade områden genom att föreslå lämpliga områden.

Utskottet har tidigare uttalat sig om bottentrålning (bet. 2010/11: MJU11) och anförde då att det kontinuerligt genomförs en översyn och analys av områden med känsliga bottenar där bottentrålning är olämpligt. Utskottet förutsatte i betänkandet att regeringen skulle följa utvecklingen på området.

I det här sammanhanget vill utskottet även uppmärksamma det arbete som pågår i Sverige med utveckling av miljövänliga fiskeredskap med stöd från bl.a. Europeiska fiskerifonden. Ett pilotprojekt redovisades av Fiskareföreningen Norden under 2010 till dåvarande Fiskeriverket. Sedan dess har arbetet fortsatt med att konstruera s.k. trålbord som inte släpar på havsbotten. En teknik har utvecklats som innebär att man ska kunna styra hur högt ovanför botten trålborden ska gå. Syftet är bl.a. att bottenfaunan inte ska påverkas av trålningen. Enligt Fiskareföreningen Norden har försöken fallit väl ut och ett arbete pågår med att ytterligare utveckla tekniken.

Mot bakgrund av det anförda anser utskottet att motion 2013/14:MJ424 (V) yrkandena 5 och 6 bör avslås.

Vad gäller IUU-fiske (olagligt, orapporterat och oreglerat fiske) har EU antagit en förordning (nr 1005/2008) för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske. Enligt förordningen får bara fiskeprodukter som har certifierats som lagliga av den behöriga flaggstaten eller exportlandet importeras till eller exporteras från EU. Det finns en lista över fartyg som bedriver IUU-fiske som regelbundet uppdateras med uppgifter från regionala fiskerierorganisationer. Enligt IUU-förordningen går det också att svartlista länder som ser genom fingrarna med IUU-fiske. Fiskare från EU som fiskar illegalt någonstans i världen, oberoende av flagg, kan få dryga böter som ska stå i proportion till det ekonomiska värdet på fångsten och beröva dem vinsten.

På den globala arenan är det FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) som arbetar med IUU-fiske. Enligt Landsbyggsdepartementet måste alla länder arbeta tillsammans inom FAO och på andra håll för att uppnå förbättringar internationellt. Det är angeläget stödja de svagaste länderna i deras kamp mot olagligt fiske så att illegala fiskefartyg får svårt att gömma sig bakom bekvämlighetsflagg. Ratificering av befintliga rättsliga instrument måste ske så att exempelvis det s.k. hamnstatsavtalet träder i kraft. Hamnstatsavtalet (Port State Measures Agreement, PSMA) är ett avtal som innebär att länder ska utföra kontroller, bl.a. i hamnar, för att förhindra IUU-fiske.

Av ett meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension (KOM (2011) 424) framgår att EU på global nivå deltar i det arbete som bedrivs inom FN, dels som part i FN:s havsrättskonvention, dels som part i FN:s avtal om fiskbestånd. EU är också en aktiv medlem i FAO och deltar i OECD:s arbete (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling). Alla dessa organisationer är centrala för att få diskussionerna om skydd och bevarande av marina levande resurser att framskrida. Så snart ett avtal nåtts inom dessa forum (t.ex. inom FN om skydd av känsliga marina ekosystem) har instrumenten genomförts framgångsrikt på en mer operativ nivå, genom att de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna har antagit konkreta förslag. EU bör därför enligt meddelandet fokusera och intensifiera sitt deltagande på dessa arenor. EU bör fortsätta att främja de initiativ

inom ramen för FAO som koncentreras till hamnstaternas och flaggstater-
nas roll i kampen mot IUU-verksamhet, t.ex. hamnstatsavtalet från 2009
eller tekniska samråd om flaggstater-ns prestationsnivå. EU bör enligt med-
delandet även fortsätta att verka för att viktiga frågor tas upp på FN-nivå,
som t.ex. överkapacitet, fångst som kastas överbord, bifångster eller vissa
fiskeredskaps inverkan på de marina ekosystemen. Jämna spelregler bör
främjas för fartyg som fiskar i regionala fiskerierorganisationer och tredje-
länders vatten, eftersom en mindre sträng förvaltningsram kan missbrukas
till skada för resurserna.

Det finns även regler inom EU som gäller kontroll av fiske. För att effek-
tivisera kontrollsystemet och därmed möjliggöra en framgångsrik gemen-
sam fiskeripolitik antog rådet den 20 november 2009 förordning (EG) nr
1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säker-
ställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs
(kontrollförordningen). För att se till att reglerna följs och för att stoppa
olagligt fiske utförs fiskerikontrollen både av medlemsstaterna själva och
av EU:s kontrollorganisation. I Sverige övervakar Havs- och vattenmyndig-
heten och Kustbevakningen att svenska yrkesfiskare inte fiskar olagligt,
använder otillåtna redskap eller överskrider sina kvoter m.m. Kontrollen
sker både i hamnar och till sjöss. Europeiska kommissionen genomför
också kontroller genom att sända ut gemenskapsinspektörer. EU har även
bildat en kontrollmyndighet (Community Fisheries Control Agency) som
samordnar medlemsstaternas fiskerikontroll i EU:s olika fiskevatten.

Enligt budgetpropositionen för 2014 (prop. 2013/14:1 utg.omr. 23) omfat-
tar fiskerikontrollen i Sverige bl.a. kvotuppföljning genom statistik från
loggböcker, landningsdeklarationer och avräkningsnotor. Den satellitbase-
rade kontrollen ger information om fartygsaktiviteter i relation till fiskebe-
stämmelser (tekniska regleringar), och kontroll i hamnar avser landnings-
kontroll, fångsternas artsammansättning och handelsstandarder. Till detta
kommer kontroll av transportdokument vid förflyttning av fisk mer än 20
km från landningsplats samt kontroll av hygien som Livsmedelsverket
genomför. År 2012 och även 2013 har enligt budgetpropositionen präglats
av arbetet med att utveckla fiskerikontrollen för att anpassa verksamheten
och it-stödet till de krav EU ställer i kontrollförordningen och IUU-förord-
ningen.

Med det anförda avstyrks motion 2013/14:U316 (MP) yrkande 39.

Vattenbruk m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om förutsättningar för vattenbruk, forskning om vattenbruk, tillstånd till fiskodling, insjöfiske och sanktioner inom regelsystemet för yrkesfisket.

Jämför reservationerna 16 (SD) och 17 (S, MP, V).

Motionerna

Enligt kommittémotion 2013/14:MJ369 av Josef Fransson m.fl. (SD) bör vattenbruket i Sverige stärkas. Sverige har utmärkta förutsättningar för att bedriva små och stora vattenbruk i hav, sjöar och andra vattendrag. Enligt kommittémotion 2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 28 bör en nationell handlingsplan för vattenbruket tas fram som en uppföljning av den gemensamma strategi för vattenbruket som presenterades 2012. När resurserna av vildfångad fisk hotas bör vi enligt motionärerna satsa mer på odling av fisk. Fiskodlingar i de svenska vattenmagasinen kan vara en lämplig lokalisering.

Enligt motion 2013/14:MJ429 av Staffan Danielsson och Anders Åkeson (båda C) bör forskning och rådgivning kring insjöfiske och vattenbruk utvecklas, och Sverige bör samordna detta vatten- och miljöarbete med de övriga nordiska länderna.

I motion 2013/14:MJ342 av Eva Sonidsson och Ingemar Nilsson (båda S) anförts att det är angeläget att se över det gällande regelverket för tillståndsgivning till fiskodlingar, och begränsa verksamheter som leder till ökade utsläpp av kväve och fosfor. Fiskodlingar i öppna kassar ger stora utsläpp av kväve och fosfor och bidrar därmed till övergödning av vatten i bl.a. Östersjön, inte minst i det känsliga området vid Höga kusten.

Fiskbeståndet i Vättern behandlas i motion 2013/14:MJ378 av Emma Carlsson Löfdahl (FP). Beståndet av fisk minskar stadigt och utvecklingen är oroande. Enligt motionären bör man snarast tillsätta en ordentlig utredning om hur man ska vända trenden med det minskande fiskebeståndet i Vättern.

Tre motioner behandlar sanktioner inom yrkesfisket. Enligt motion 2013/14:MJ264 av Eva Lohman (M) bör skälighetsbedömningen vid beslut om sanktionsavgift ses över. I motion 2013/14:MJ271 av Gustav Nilsson (M) anförts att man bör se över de sanktioner som kan drabba yrkesfiskare vid regelbrott som orsakas av faktorer utom yrkesfiskarens kontroll, t.ex. väder och vind. Enligt motion 2013/14:MJ480 av Per-Ingvar Johnsson och Åsa Torstensson (båda C) i denna del begärs en översyn av de avgifter som tas ut i samband med kontroll av fångad fisk. Möjligheter till befrielse regler och nedsättningsgrunder bör övervägas.

Utskottets ställningstagande

När det gäller vattenbrukets utveckling har utskottet tidigare uttalat sig om detta i betänkande 2010/11:MJU11 och 2012/13:MJU13. Utskottet anförde då bl.a. följande i det sistnämnda betänkandet:

[...] den svenska fiskerinäringen är viktig för att skapa arbete och tillväxt på landsbygden och att det är möjligt att utveckla såväl det småskaliga lokala fisket som vattenbruk och förädling av fisk. Utskottet ansåg det därför glädjande att produktionen av odlad fisk har vuxit och omsättningen har ökat. Utskottet hänvisade även till att regeringen i december 2007 uppdrog åt en särskild utredare att analysera förutsättningarna för samt identifiera hinder mot att ett ekonomiskt och ekologiskt bärkraftigt svenskt vattenbruk ska kunna utvecklas. Utredningen lämnade sitt betänkande i februari 2009 (SOU 2009:26, Det växande vattenbrukslandet). Utskottet anförde att medel hade tillförts för att t.ex. koordinera den svenska vattenbruksnäringen, till riktade insatser till vattenbruket samt till forskning. Det operativa programmet för fiskenäringen i Sverige under perioden 2007–2013 ligger till grund för satsningar för att utveckla verksamheten. Utskottet framhöll att regeringen årligen avsätter 8,5 miljoner kronor som tillsammans med medel från EU:s fiskefond kommer att uppgå till 68 miljoner kronor under mandatperioden för att utveckla den småskaliga fiskeverksamheten. När det gäller forskning och utveckling bedriver Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) forskning om hållbar fiskodling. Utskottet anförde att regeringen också har fördelat medel för avelsarbete för att förbättra den odlade fiskens egenskaper.

Av budgetpropositionen för 2013 (prop. 2012/13:1 utg.omr. 23) framgår att Jordbruksverket har övertagit ansvaret för främjandet av vattenbruksnäringen sedan den 1 juli 2011. En gemensam myndighetsingång har skapats för vattenbruksföretagare, vilket bidrar till att underlätta för den enskilda vattenbruksföretagaren, bl.a. vad gäller information och praktisk hjälp. Vidare framgår av propositionen att regelförenklingsarbetet för vattenbruksföretagare har fortsatt även under 2011. Jordbruksverket har presenterat en nationell vattenbruksstrategi i dialog med näringen i syfte att utveckla näringen till att bli hållbar. För att underlätta utvecklingen av vattenbruket i Sverige har regeringen bl.a. förstärkt medfinansieringen i fiskeriprogrammet. Sveriges lantbruksuniversitetets arbete med avl odlad fisk har förstärkts. För att ytterligare bidra till tillväxten av vattenbruksbranschen har regeringen finansierat kontrollen av musslor under året. [– – –]

I juli 2012 presenterade Jordbruksverket, som nämnts ovan, en gemensam strategi för det svenska vattenbruket (Svenskt vattenbruk – en grön näring på blå åkrar). Strategin gäller för 2012–2020 och ligger till grund för en fortsatt utveckling av ett långsiktigt lönsamt och hållbart vattenbruk. Många aktörer står bakom strategin och deltog också i arbetet med att ta fram den. Strategin ska kompletteras med en handlingsplan. Arbetet med handlingsplanen påbörjades under hösten 2012. Strategin visar vägen för ett växande, hållbart svenskt vattenbruk fram till 2020. Utmaningen är att kombinera ekonomisk, ekologisk och social hänsyn. Genom samverkan mellan branschen, forskningen, intresseorganisationer, myndigheter och beslutsfattare kan denna utmaning mötas på bästa sätt. Strategin är ett verktyg som kan medverka till att stärka den växande vattenbruksnäringen runt om i Sverige. Strategin är indelad i tre områden som behandlar näringen, produkterna och regional utveckling. Inom varje område finns ett antal mål som bidrar till vattenbrukets utveckling mot en lönsam, växande och hållbar näring.

Strategin innehåller även en fördelning av ansvar mellan branschen och berörda myndigheter för att nå målen. Strategin syftar till att underlätta förverkligandet av visionen om ett växande och hållbart vattenbruk som producerar god och miljömässigt bra mat med ringa påverkan på ekosystemen och klimatet. Svenskt vattenbruk ska enligt strategin bli en grön näring som skapar sysselsättning och tillväxt på landsbygden. Enligt Regeringskansliet väntas arbetet med handlingsplanen för vattenbruket slutföras under 2013.

Jordbruksverket har även tagit fram ett förenklings- och förbättringsförslag för svensk vattenbruksnäring. Arbetet har genomförts på uppdrag av regeringen. Förslagen innebär bl.a. att tillsynen av vattenbruksverksamhet ska bli effektivare och bättre samt att kostnaden för tillsyn ska sänkas. Det ska också bli lättare för vattenbruksföretag att hitta lämpliga områden att starta odling i.

När det gäller stöd till vattenbruk kan medel sökas ur Europeiska fiskerifonden. Vattenbrukare kan söka stöd för investeringar och miljövårdande åtgärder, t.ex. för gårdsförsäljning av produkter från vattenbruket. Förutom individuella stöd kan odlare också tillsammans med andra odlare söka stöd för sådant som är av gemensamt intresse för branschen.

Enligt Jordbruksverket väntas handlingsplanen vara klar under det första halvåret 2014.

Med hänvisning till det utskottet tidigare anfört avstyrks motionerna 2013/14: MJ369 (SD) och 2013/14: MJ490 yrkande 28 (S).

När det gäller forskning och rådgivning kring insjöfiske och vattenbruk kan verksamheten vid Nationellt Kompetenscentrum för Vattenbruk (NKfV) vid Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) nämnas. NKfV har sitt ursprung i den statliga utredningen Det växande vattenbrukslandet (SOU 2009:26). Där föreslogs att statens satsning på utbildning, forskning och utveckling inom vattenbruksområdet skulle stärkas bl.a. genom att tillföra resurser till SLU:s strategiska forskningsprogram för fiskodling och vattenbruk samt till Göteborgs universitet (GU) för fortsatt utveckling av forskning kring vattenbruk av musslor, ostron och marina fiskarter. Vidare föreslogs att denna satsning skulle åtföljas av en ökad samordning mellan SLU och GU, som tillsammans skulle tilldelas nationellt ansvar för samverkan, undervisning och forskning inom vattenbruket. NKfV ansvarar för samordning av forskning och utbildning samt spridning av kunskapsbaserad information till samhället, myndigheterna och näringen. NKfV verkar genom att skapa mötesplatser för samverkan, samordning av utbildningsinsatser och kompetensutveckling, implementering av forskningsresultat i näringen samt samverkan med övriga aktörer inom vattenbruksrelaterad forskning och näringslivsutveckling. Verksamheten är öppen för alla organisationer och personer som har ett intresse av vattenbruksfrågor. Det övergripande målet är att bli en central kunskapsportal för utvecklingen av ett såväl naturresursuthålligt som ekonomiskt lönsamt vattenbruk i Sverige.

Institutionen för akvatiska resurser vid Sveriges lantbruksuniversitet (SLU Aqua) har en roll i arbetet för ett hållbart nyttjande av de akvatiska resurserna i sötvatten och marin miljö. Institutionen undersöker de akvatiska ekosystemens tillstånd och utveckling och hur resursutnyttjandet

påverkar dessa. SLU Aqua utvecklar även biologisk rådgivning för förvaltning. Institutionen ansvarar för Sveriges del av EU:s datainsamlingsprogram och bedriver nationell miljöövervakning.

Enligt Miljödepartementet finns en stor potential att utveckla ett miljömässigt hållbart vattenbruk, t.ex. genom forskning och innovation genom EU:s kommande fond för havs- och fiskeripolitiken 2014–2020, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF).

Enligt reglerna i den nya gemensamma fiskeripolitiken inom EU ska varje medlemsstat ta fram en strategisk plan för vattenbruksverksamhetens utveckling (se ovan om svenskt strategiarbete). Medlemsstaterna ska byta information om vattenbruksverksamhet och kommissionen ska uppmuntra sådant informationsutbyte. I Sverige kommer strategin, som nämnts ovan, under 2014 att kompletteras med en handlingsplan. Handlingsplanen ska ge förslag på konkreta åtgärder som behöver vidtas för att målen i vattenbruksstrategin verkligen ska uppnås, bl.a. på forskningsområdet.

Med anledning av det arbete som pågår anser utskottet att några ytterligare åtgärder inte behöver vidtas med anledning av motion 2013/14:MJ429 (C).

Frågan om tillståndsgivning av fiskodlingar har behandlats i en interpellationsdebatt under hösten 2013. I sitt svar på interpellation 2013/14:47 den 5 november 2013 anförde miljöminister Lena Ek bl.a. följande.

Övergödning är ett allvarligt problem, och att motverka denna är högt prioriterat av regeringen. Regeringens inriktning är att alla sektorer behöver bidra till att reducera utsläppen av fosfor och kväve inom ramen för en hållbar utveckling.

Alla verksamheter, även fiskodling, måste kunna visa att man inte överskrider de normer och krav som lagstiftningen ställer. Tillstånd till fiskodlingar regleras inom ramen för miljöbalkens provningsssystem, och alla befintliga fiskodlingar i Sverige har också fått ett sådant – antingen från länsstyrelsen eller från kommunen, beroende på odlingens storlek.

Fisk är nyttig mat, men många vilda fiskbestånd är hotade av utfiskning. För att vi ska kunna äta fisk även i framtiden behöver vattenbruket växa. Vid såväl utökning av befintliga anläggningar för vattenbruk som eventuella nya etableringar är det viktigt att minimera de negativa miljöeffekterna.

Starka åtgärder behöver vidtas för att reducera utsläppen av fosfor och kväve för en långsiktigt hållbar matproduktion.

Det är samma lagstiftning som tillämpas, oavsett var i Sverige verksamheten är belägen. För att skapa mer enhetliga handläggningsrutiner genomfördes 2012 en reform som innebar att provningsverksamheten koncentrerades till färre länsstyrelser. Lagstiftningen är också tydlig med att delegationerna ska samverka och samråda med varandra i frågor om handläggning som är gemensamma för deras verksamheter.

Miljöprovning delegationen i Västernorrlands län har ansvar för att pröva ansökningar om fiskodling längs Höga kusten för anläggningar som använder mer än 40 ton fiskfoder per år. Jag förutsätter att provningen sker på det sätt som regelverket föreskriver.

Havs- och vattenmyndigheten arbetar just nu med att ta fram en ny vägledning för provning och tillsyn av vattenbruk med anledning av att de gamla allmänna råden är sedan 80-talet och därmed föråldrade.

Sverige har stor potential för att utveckla ett hållbart vattenbruk. För att ta till vara denna potential har Statens jordbruksverk tillsammans med forskare, myndigheter, intresseorganisationer och näringen tagit fram en strategi för svenskt vattenbruk. Strategin ska konkretiseras genom en handlingsplan med ett antal åtgärder som beräknas vara klar under första halvåret 2014.

Slutligen är det viktigt att utveckla tekniken för att samla upp foderrester och fekalier från fiskodlingar för att minimera utsläppen av kväve och fosfor till omgivande vatten.

Därmed avstyrks motion 2013/14:MJ342 (S).

När det gäller fiskbeståndets status i Vättern kan nämnas att sjön under 1950- och 60-talen var utsatt för stora utsläpp av näringsämnen som bl.a. hotade att leda till övergödning. Av den anledningen bildades Kommittén för Vätterns Vattenvård 1957 med syfte att bevara sjöns unika egenart och samordna åtgärder, övervakningsprogram och forskning i och omkring Vättern. Den första vattenvårdsplanen antogs 1970 och kraftfulla insatser inleddes för att begränsa näringstillförseln. År 1989 ombildades organisationen till Vätternvårdsförbundet som driver övervakningsprogrammet vidare och bevakar olika intressen i och runt Vättern. De mål man vill uppnå är att bevara sjön som en näringsfattig klarvattenssjö, bevara yrkes- och fritidsfiske och friluftsliv och säkerhetsställa vattentäktskvaliteten. Enligt Länsstyrelsen i Jönköpings län har länsstyrelsen arbetat för att förbättra Vätterns ekologiska status med olika åtgärder, bl.a. har man förbättrat förhållandena i Vätterns tillflöden och infört fiskerestriktioner. Vättern bedöms för närvarande ha god ekologisk status. Fiskeförvaltningen har gett goda resultat och de flesta fiskarter ökar i antal. Historiska problem med förhöjda halter av bl.a. PCB och dioxiner kvarstår, men halterna minskar kontinuerligt. Trots den positiva trenden för Vätterns ekologiska status är det enligt länsstyrelsen viktigt att miljöövervakningen fortgår så att kontinuerliga kontroller kan ske av miljötillståndet och omfattningen av fritidsfisket. Därmed anser utskottet att motion 2013/14:MJ378 (FP) bör lämnas utan vidare åtgärd.

Regeringen gav, genom beslut av den 4 oktober 2007, en särskild utredare i uppdrag att lämna förslag till en förändrad fiskelagstiftning (Fiskelagsutredningen). Utredningen lämnade sitt slutbetänkande Med fiskevård i fokus – en ny fiskevårdslag (SOU 2010:42) i juni 2010. Utskottet har fått uppgifter om att betänkandet har remissbehandlats och att det för närvarande bereds inom Regeringskansliet. Sedan utredningen lämnade sitt betänkande har nya EU-förordningar trätt i kraft som bl.a. rör tillämpningen av ett s.k. pricksystem inom fiskets område. Dåvarande Fiskeriverket redovisade under 2011 ett regeringsuppdrag att lämna förslag till utformning av ett pricksystem för fiskelicensinnehavare och ett pricksystem för befälhavare samt att utreda under vilka förutsättningar befrielse från sanktionsavgift bör medges. Fiskeriverket lämnade sin rapport den 1 juni 2011. Enligt uppgift bereds för närvarande frågan om befrielse från sanktionsavgift inom Regeringskansliet. När det gäller pricksystemet utfärdade regeringen den 28 juni 2012 en lag om ändring i fiskelagen (2012:524), genom vilken

pricksystemet genomfördes i svensk rätt. Genomförandet av pricksystemet innebär att det finns två olika återkallelsebestämmelser för licens, en för överträdelser som omfattas av pricksystemet, och en för övriga överträdelser. Regeringen ansåg i förarbetena till denna ändring av fiskelagen att ett system för återkallelse borde vara enhetligt. Det fanns dock inte något underlag för att genomföra någon annan ändring än den som redovisats i Fiskeriverkets rapport.

Departementspromemorian Ändringar i bestämmelser om straff och administrativa sanktioner vid fiske (Ds 2013:11) innehåller förslag till komplettering av bestämmelsen om straff för brott mot EU:s bestämmelser om den gemensamma fiskeripolitiken, en höjning av högsta möjliga sanktionsavgift och en förändrad utformning av den bestämmelse om återkallelse som gäller för brott och överträdelser som inte omfattas av pricksystemet.

Enligt Landsbyggsdepartementet planerar regeringen att lämna en proposition om vissa ändringar i fiskelagen till riksdagen i mars 2014.

I avvaktan på det arbete som pågår föreslås därmed att motionerna 2013/14:MJ264 (M), 2013/14:MJ271 (M) och 2013/14:MJ480 (C) i denna del lämnas utan vidare åtgärd.

Motioner som bereds förenklat

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om fiskeripolitik som tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen har behandlat tidigare under valperioden.

Jämför särskilt yttrande (S).

Utskottets ställningstagande

De motionsförslag som tas upp i bilaga 2 rör samma eller i huvudsak samma frågor som utskottet har behandlat tidigare under valperioden i betänkande 2012/13:MJU13 Fiskeripolitik. Riksdagen avslög i enlighet med utskottets förslag motionsyrkandena. Utskottet ser ingen anledning att nu göra en annan bedömning och avstyrker därför motionsförslagen.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Selektiva fiskeredskap m.m., punkt 1 (S)

av Matilda Ernkrans (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Pyry Niemi (S) och Kristina Nilsson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 21 och avslår motionerna

2013/14:MJ262 av Eva Lohman (M),

2013/14:MJ290 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S) och

2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 4.

Ställningstagande

Regeringen bör inom EU arbeta för ökade krav på redskap som förhindrar bifångster i fisket. Selektiva fiskeredskap minskar också den mängd fisk som slängs i havet. Detta bör ges regeringen till känna.

2. Selektiva fiskeredskap m.m., punkt 1 (V)

av Jens Holm (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 4 och avslår motionerna

2013/14:MJ262 av Eva Lohman (M),

2013/14:MJ290 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S) och

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 21.

Ställningstagande

Inom EU kommer utkast av oönskad fisk att successivt förbjudas. Åtgärder för ett mer selektivt fiske måste nu intensifieras. Regeringen satsar 38 miljoner kronor under 2014–2017 för att mer selektiva redskap ska tas fram och för att färre oönskade fiskar ska tas upp. Vi ser positivt på regeringens riktade satsningar även om vi befarar att anslaget är otillräckligt. Vi saknar ett mer långsiktigt arbete. Regeringen bör därför i samarbete med fiskerinäringen ta fram en handlingsplan för att utveckla det hållbara selektiva fisket. Detta bör ges regeringen till känna.

3. Subventioner, punkt 2 (V)

av Jens Holm (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2013/14:MJ398 av Olle Thorell (S).

Ställningstagande

Om vi ska kunna nyttja havets rikedomar även i framtiden måste vi ställa om till ett mer uthålligt fiske. Detta är viktigt, inte bara för människans önskan om att äta fisk även i framtiden, utan även för den biologiska mångfalden. Världsnaturfonden (WWF) rekommenderar konsumenterna att inte köpa fisk och skaldjur som finns med på Artdatabankens lista över hotade arter, den s.k. rödlistan. I dag förekommer flera former av statligt stöd i EU till olika typer av fiskeverksamhet. Men det är inte rimligt att det utbetalas statligt stöd till fiskeverksamhet som är miljömässigt ohållbar, t.ex. ålfiske eller fiske av andra arter som finns på Artdatabankens rödlista. Det ska inte utgå skattemedel från vare sig EU eller den svenska staten som ökar fisketrycket på hotade arter. Regeringen måste verka för att EU avvecklar allt stöd till fiskeverksamhet som inte är miljömässigt hållbar. Detta bör ges regeringen till känna.

4. EU:s fiskeflotta m.m., punkt 3 (MP, V)

av Jens Holm (V) och Kew Nordqvist (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:U316 av Åsa Romson m.fl. (MP) yrkande 38 och

avslår motionerna

2013/14:MJ263 av Eva Lohman (M) och

2013/14:MJ502 av Eva Lohman (M).

Ställningstagande

Vi vill se ett hållbart fiske i Sverige och hela Europa. EU:s fiskeflotta bör därför anpassas till vad bestånden tål. Detta bör ges regeringen till känna.

5. Regionalisering, punkt 4 (S, V)

av Matilda Ernkrans (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Pyry Niemi (S), Jens Holm (V) och Kristina Nilsson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 22.

Ställningstagande

Vi anser att en regionalisering av förvaltningen av fiskbestånden inom EU är önskvärd. Detta skulle innebära ett ökat lokalt ansvar för förvaltning och regeltillämpning utifrån de planer som har fastlagts av rådet och Europaparlamentet. Denna nya förvaltningsmodell bör inledningsvis tillämpas när det gäller Östersjön. Här finns en fastlagd förvaltningsplan och det finns en enighet inom forskningen och politiken om fiskenivåer och hållbara beståndsnivåer. Regeringen bör sträva efter att i EU skaffa mandat för regionala beslut om förvaltningen av fiskebestånden i Östersjön. Detta bör ges regeringen till känna.

6. Villkor för småskaligt fiske, punkt 5 (S)

av Matilda Ernkrans (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Pyry Niemi (S) och Kristina Nilsson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2013/14:MJ294 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S) och 2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 23 och avslår motionerna 2013/14:MJ404 av Peter Jeppsson och Suzanne Svensson (båda S), 2013/14:MJ480 av Per-Ingvar Johnsson och Åsa Torstensson (båda C) i denna del och 2013/14:MJ511 av Eva Lohman (M).

Ställningstagande

Runt våra kuster bedrivs småskaligt fiske som skapar råvaror av hög kvalitet till lokala restauranger, butiker, rökerier och fiskberedning. Vi anser att dessa företagare, som ofta har fisket som bisyssla, har hamnat utanför diskussionen som fiskets överlevnad. Dessa företagare ger också ett viktigt bidrag till lokal turism. Här måste vi politiskt se till att dessa företag har rimliga villkor och förutsättningar. Regeringen bör särskilt beakta det småskaliga fiskets villkor i Sverige.

När det beslutas om regelverk för yrkesfisket är det storskaliga fisket alltid norm, men mycket av det fiske som sker i dag bedrivs av det småskaliga kustnära fisket. Ofta är regelverket inte överförbart på det småskaliga fisket. För det mesta är det inte de små båtarna som är problemet utan det är det storskaliga s.k. industrifisket som fiskar rent. Det förekommer att myndigheter, t.ex. Jordbruksverket, stöttar det småskaliga fisket med landsbygdspengar för att gynna förädling av fisk, turism och en levande kustbygd. Samtidigt kan Havs- och vattenmyndigheten slå spiken i kistan och förbjuda samma fiskeverksamhet. Ett annat exempel är vårens och sommarens infekterade diskussion om vägning av fisk, hur vågarna ska vara utformade och ansvarsfrågan. Den diskussionen har också handlat om det storskaliga fisket. Frågan om vägning är inte lika löst för det småskaliga fisket med sina trånga små båtar. Det finns åtskilliga exempel där regelverket inte är anpassat för det småskaliga fisket. Med anledning av detta föreslår vi att det gällande nationella regelverket för yrkesfisket ses över. I detta arbete bör man föra en dialog med representanter för det småskaliga kustnära fisket och berörda myndigheter för att finna de bästa lösningarna. Detta bör ges regeringen till känna.

7. Ålfiske, punkt 7 (S)

av Matilda Ernkrans (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Pyry Niemi (S) och Kristina Nilsson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 27 i denna del och avslår motionerna

2013/14:MJ253 av Anders Åkesson (C),

2013/14:MJ261 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 1,

2013/14:MJ285 av Peter Jeppsson m.fl. (S),

2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 7 och

2013/14:MJ436 av Annicka Engblom (M).

Ställningstagande

Ålen är en art som är starkt hotad. Sverige har vidtagit åtgärder för att halvera fisket. Vi anser att ytterligare åtgärder behöver göras inom EU för att minska ålfisket och att regeringen måste vara aktiv i dessa frågor om vi över huvudet taget ska ha kvar ett ålbestånd i Sverige i framtiden. Regeringen bör arbeta för att ålfisket i hela EU stoppas tills beståndet är livskraftigt igen. Detta bör ges regeringen till känna.

8. Ålfiske, punkt 7 (MP, V)

av Jens Holm (V) och Kew Nordqvist (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2013/14:MJ261 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 1 och

2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 7 och avslår motionerna

2013/14:MJ253 av Anders Åkesson (C),

2013/14:MJ285 av Peter Jeppsson m.fl. (S),

2013/14:MJ436 av Annicka Engblom (M) och

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 27 i denna del.

Ställningstagande

Det är av allra största vikt att ålfisket regleras på ett kraftfullt sätt. Med tanke på den ytterst begränsade kunskap vi har om ålens livscykel är det mycket riskabelt att fortsätta utfiskningen av ålen. Den europeiska ålens lekbiomassa och rekrytering befinner sig nu på den historiskt sett lägsta nivån någonsin. De senaste 30 åren har antalet ålyngel som kommer till Europas kuster minskat med 99 procent. Trots att en europeisk förvaltningsplan sjösattes 2007 har beståndet minskat med ytterligare 40 procent sedan planen infördes. Ålen är nu rödlistad som akut hotad, dvs. det finns en hög risk att ålen dör ut inom en snar framtid.

Den europeiska ålen utgörs av ett enda bestånd som finns i nästan alla kust- och inlandsvatten i Europa samt vid Afrikas och Asiens Medelhavskust. Ålen hotas av fiske, förändringar av dess livsmiljö och miljögifter. Den största inverkan har fisket. Vattenkraftsturbiner inverkar också negativt, men dödar färre ålar än fisket. Det är dags att följa Norges och Irlands exempel, dvs. att helt stänga fisket på denna akut utrotningshotade art. Eftersom ålar från Östersjöregionen ofta migrerar längs den svenska kusten på väg till Sargassohavet kan ålar som fångas av svenska fiskare vara ålar som har överlevt som ett resultat av räddningsåtgärder i andra länder runt Östersjön. Om Sverige skulle tillåta fortsatt ålfiske riskerar Sverige inte bara att ålen utrotas, utan även att spoliera andra länders, t.ex. Finlands, åtgärder enligt förvaltningsplanerna.

Ett totalstopp är den enda möjliga lösningen för att försöka rädda bestånden. Under många år har även Internationella havsforskningsrådet (Ices) varnat för att ålen håller på att utrotas och att dödligheten måste sänkas till noll. Sverige bör införa ett totalförbud för ålfiske. Detta bör ges regeringen till känna.

9. Utsättning av ålyngel m.m., punkt 8 (MP)

av Kew Nordqvist (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ261 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkandena 2–4 och avslår motion

2013/14:MJ434 av Christer Adelsbo och Annelie Karlsson (båda S) yrkandena 1–3.

Ställningstagande

Mycket allvarliga invändningar om effekterna av ålutsättningar har kommit fram genom forskningen de senaste åren. Ingenting tyder på att flyttad och utsatt ål kan hitta tillbaka till lekområdena i Sargassohavet. Navigeringsförmågan hos utsatt eller flyttad ål försämras. Utsättningar måste därför betraktas endast som ett stöd för ålfiskare som annars skulle tvingas sluta fiska därför att ålen försvinner. Utsättningar upprätthåller antalet ålfiskare på konstgjord väg. Därmed får dessa fiskare möjlighet att också fånga ålar som annars skulle simmat till Sargasso för att leka.

Nu visar det sig också att det inte längre finns ett överskott av glasålar någonstans i Europa. Dessutom dör många glasålar under själva glasålsfisket; sammantaget finns det inga bevis för att utsättningar bidrar på ett positivt sätt till ålens återhämtning. Den svenska delen av förvaltningsplanen har inte visat önskad effekt och beräknas heller inte att göra det under överskådlig tid. Ett problem är de överdrivna förväntningar som finns på frivilliga åtgärder från kraftbolagen. Ett allvarigare problem är att planen i mycket hög grad förlitar sig på utsättningar (dvs. flytt av ålyngel från Biscayabukten till Sverige) och inte i tillräckligt hög grad på att minska fisket. Utsättningar av ål måste därför snarast stoppas och den svenska ålförvaltningsplanen måste revideras.

För att lättare kunna reglera handeln med ål inom och utanför EU bör Sverige föreslå en förstärkning av ålens position i konventionen för handel med hotade djur och växter (Cites). Ålen är nu upptagen i bilaga II till konventionen, men för att kunna reglera handeln bättre krävs en flytt till bilaga I. Detta kan EU föreslå inom ramen för Cites under förutsättning att medlemsstater som Sverige aktivt stöder detta. Sverige bör aktivt och kraftfullt verka inom EU för att EU ska föreslå att ålen ska flyttas från Citeskonventionens bilaga II till bilaga I. Detta bör ges regeringen till känna.

10. Laxfisket i Östersjön, punkt 10 (S)

av Matilda Ernkrans (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Pyy Niemi (S) och Kristina Nilsson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ495 av Karin Åström och Katarina Köhler (båda S) och avslår motionerna

2013/14:MJ289 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S) och

2013/14:MJ390 av Peter Jeppsson m.fl. (S).

Ställningstagande

Internationella havsforskningsrådets (Ices) analyser visar att en majoritet av våra svenska vildlaxförande vattendrag inte uppnår MSY-målet (biologiskt hållbart antal individer) och att många vattendrag, framför allt de mindre, ligger långt under detta mål. Ices analyser visar också att den positiva utveckling som många vattendrag uppvisade i början av 2000-talet har planat ut. En långsam försämring för vissa laxbestånd förväntas ske under kommande år om exploateringen och den låga naturliga överlevnaden i havet ligger kvar på de nuvarande nivåerna. Fritidsfiske av lax med fasta redskap är i dag omfattande. I såväl Norrbotten som Västerbotten, där många svaga bestånd av lax finns, står detta fritidsfiske för ca 30 procent av andelen redskap. Dessa fiskares fångst avräknas inte på den svenska kvoten för lax. Fritidsfiskarna får sedan den 7 maj 2011 inte sälja sin fångst. Det är i det närmaste omöjligt att utföra en effektiv kontroll av saluförbudet. Detta fiske står dessutom för ett betydande uttag utöver den tilldelade kvoten och sker i direkt konkurrens med yrkesfisket. Fritidsfiske av lax bidrar på detta sätt till att motverka ett långsiktigt hållbart laxfiskebestånd. Fritidsfiske av lax med kommersiella redskap bör därför skyndsamt förbjudas. Detta bör ges regeringen till känna.

11. EU:s fiskepartnerskapsavtal, punkt 11 (S)

av Matilda Ernkrans (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Pyy Niemi (S) och Kristina Nilsson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 24 och avslår motion

2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 10.

Ställningstagande

EU:s gemensamma fiskeripolitik möjliggör ett utnyttjande av fattiga länders fiskebestånd genom avtal, s.k. partnerskapsavtal om fiske. Det fiske som EU bedriver med dessa avtal som grund förstör inte sällan havsmiljön och livsvillkoren för lokalbefolkningen som blir bestulna på såväl livsmedel som arbetstillfällen. Vi anser att regeringens ståndpunkt ska vara att EU ska stödja dessa länders utveckling inom fiskesektorn så att de slipper utnyttjas. EU måste avstå från att nyttja fiskerätter fram till den dag då dessa länder har en fiskekontroll och en förvaltning som motsvarar de krav vi ställer på oss själva. Avtalen måste baseras på folkrättsliga princi-

per och respekt för invånarna i avtalsländerna. EU:s framtida fiskeriavtal ska garantera att fisket i tredjeländers vatten sker på verkliga överskottsresurser. Detta bör ges regeringen till känna.

12. EU:s fiskepartnerskapsavtal, punkt 11 (V)

av Jens Holm (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 10 och

avslår motion

2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 24.

Ställningstagande

Den största delen av EU:s fiskepartnerskapsavtal har slutits med utvecklingsländer. Dessvärre har många av avtalsländerna fiskbestånd som redan är överfiskade och utrymmet för utländska fartyg är således minimalt. Avtalsländerna är många gånger beroende av det småskaliga kustfisket som skapar sysselsättning och livsuppehälle för många av världens fattiga. Denna försörjningsmöjlighet riskerar att slås ut när EU:s fiskeflotta fiskar på redan hårt ansatta bestånd. I t.ex. Västafrika har mycket av det kustnära fisket helt slagits ut, till stor del som följd av EU:s fiske. Vi anser därför att EU:s fiskeavtal med tredjeländer bör omvandlas till utvecklingsprojekt för hållbart fiske. EU bör hjälpa de länder där det i dag finns avtal och stärka deras fiskeförvaltning i stället för att stjälpa den. Detta ska ske genom ekonomiskt stöd, ny teknik och kunskapsöverföring. Detta bör ges regeringen till känna.

13. EU:s fiskeriavtal med Marocko, punkt 12 (S, MP, V)

av Matilda Ernkrans (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Pyy Niemi (S), Jens Holm (V), Kristina Nilsson (S) och Kew Nordqvist (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 12 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:U221 av Bodil Ceballos m.fl. (MP) yrkande 3 och

avslår motion

2013/14:U203 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 9.

Ställningstagande

Det pågår sedan lång tid en utarmning och plundring av naturresurser som skadar Västsahara ekonomiskt. Det nu omförhandlade fiskeriavtalet mellan EU och Marocko, som omfattar Västsaharas vatten, är ett aktuellt exempel på detta. Sverige har förtjänstfullt hävdad att fiske på Västsaharas vatten strider mot folkrätten, men Sveriges regering är tämligen ensam om det. EU:s avtal sänder signaler till resten av världen att Västsahara är en del av Marocko, i synnerhet som de medel som avtalet ger till Marocko kan användas för att ytterligare kränka de mänskliga rättigheterna i Västsahara. Sverige bör vidhålla sin uppfattning att fiskeriavtal med Marocko som omfattar Västsaharas vatten strider mot folkrätten. Detta bör ges regeringen till känna.

14. Bottentrålning, punkt 13 (MP, V)

av Jens Holm (V) och Kew Nordqvist (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14: MJ424 av Jens Holm m.fl. (V) yrkandena 5 och 6.

Ställningstagande

Bottentrålningen är ett stort hot mot känsliga och ofta relativt okända havsmiljöer och ekosystem. De flesta arter som lever i djuphaven har en långsam tillväxt- och reproduktionstakt, vilket gör att det tar mycket lång tid innan den mängd fisk som tas upp kan ersättas. Man använder extremt tunga redskap som river upp skadliga stoftmoln och ödelägger livet på bottenarna. På Östersjöns botten finns i dag dumpade stridsmedel och i många områden finns gifter och kemikalier lagrade i botten sedimenten som kan frigöras vid bottentrålning. Bottentrålning medverkar även till att fosfor frigörs ur sedimenten och bidrar till Östersjöns övergödning. Bottentrålning bör förbjudas i alla svenska havsområden. Sverige bör även inom EU och globalt verka för ett förbud mot bottentrålning. Detta bör ges regeringen till känna.

15. Åtgärder mot illegalt fiske, punkt 14 (MP)

av Kew Nordqvist (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2013/14:U316 av Åsa Romson m.fl. (MP) yrkande 39.

Ställningstagande

Sverige bör verka både genom EU och internationellt för att stoppa oreglerat eller illegalt fiske och förhindra de s.k. rovfiskeparadisen. Uppbyggnaden av fiskekontroll och beståndsuppskattningar i syd bör stödjas. Detta bör ges regeringen till känna.

16. Förutsättningar för vattenbruk, punkt 15 (SD)

av Josef Fransson (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2013/14:MJ369 av Josef Fransson m.fl. (SD) och avslår motion 2013/14:MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 28.

Ställningstagande

Sverige befinner sig i dagsläget i en unik position när det gäller att utvidga sitt vattenbruk. Vi har en utmärkt geografi för att bedriva små och stora vattenbruk i våra hav, sjöar och andra vattendrag. Vi har kapitalstarka investerare i landet som nog gärna hade gett sig in i branschen om det bara fanns en reell möjlighet att bedriva näringsverksamhet utan alla de snåriga byråkratiska hinder som finns i dag. Vi har dessutom bra förutsättningar att inte bara dra lärdom av, utan också bedriva samarbete med, våra framgångsrika nordiska grannländer på området. Men framför allt har vi stora ekonomiska och miljömässiga fördelar att dra av en utvidgad satsning på ett svenskt vattenbruk. Vattenbruket i Sverige bör stärkas. Detta bör ges regeringen till känna.

- 17. Tillståndsprövning av fiskodling m.m., punkt 16 (S, MP, V)**
av Matilda Ernkrans (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Pyry Niemi (S), Jens Holm (V), Kristina Nilsson (S) och Kew Nordqvist (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 16 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ342 av Eva Sonidsson och Ingemar Nilsson (båda S) och avslår motionerna

2013/14:MJ378 av Emma Carlsson Löfdahl (FP) och

2013/14:MJ429 av Staffan Danielsson och Anders Åkesson (båda C).

Ställningstagande

Fiskodlingar i öppna kassar ger stora utsläpp av kväve och fosfor som slaggprodukter och bidrar därmed till övergödningen av vattnet. Det finns fyra stora fiskodlingar längs Västernorrlands kust och där har man kunnat konstatera att havsbotten under kassarna är syrefria. Övergödningen av Östersjön är ett allvarligt problem som orsakar döda bottnar och kraftig algbloomning. Trots att Östersjöländerna 2007 kom överens om att minska utsläppen av kväve och fosfor är det inget av länderna som hittills har nått sin del av målet. Det är viktigt att Sverige aktivt arbetar för att minska belastningen i Östersjön och inte minst i det känsliga området vid Höga kusten. Det är angeläget att se över det gällande regelverket för tillståndsgivning och att begränsa verksamheter som leder till ökade utsläpp av kväve och fosfor. Detta bör ges regeringen till känna.

Särskilda yttranden

Motioner som bereds förenklad, punkt 18 (S)

Matilda Ernkrans (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Pyy Niemi (S) och Kristina Nilsson (S) anför:

Utskottet har genom förenklad motionsberedning avstyrkt de motionsförslag som finns upptagna i bilaga 2. Då det gäller våra förslag hänvisar vi till våra aktuella motioner. Vi vidhåller de synpunkter vi har framfört i det sammanhanget men avstår från att på nytt ge uttryck för dem i en reservation.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013

2013/14:U203 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V):

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör rösta mot fiskeriavtal med Marocko så länge detta avtal inte uttryckligen exkluderar västsahariska vatten.

2013/14:U221 av Bodil Ceballos m.fl. (MP):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att även fortsättningsvis i EU driva och rösta nej till fiskeriavtal med Marocko som inkluderar Västsahara.

2013/14:U316 av Åsa Romson m.fl. (MP):

38. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för att EU:s fiskeflotta anpassas till vad bestånden tål.
39. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör verka både genom EU och internationellt för att stoppa oreglerat eller illegalt fiske och förhindra rovfiskeparadisen.

2013/14: MJ230 av Lars-Arne Staxäng (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett fiskekvotssystem med havdagar som komplement.

2013/14: MJ253 av Anders Åkesson (C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att dagens ålfisketillstånd ska övergå till att vara överförbara mellan personer.

2013/14: MJ261 av Kew Nordqvist m.fl. (MP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska stoppa det återstående ålfisket.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utsättningar av ålyngel ska upphöra.

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den svenska ålförvaltningsplanen ska revideras med hänsyn till nya vetenskapliga slutsatser om effekter av utsättningar av ålyngel.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom EU bör verka för att ålen ska föreslås till Cites bilaga 1.

2013/14:MJ262 av Eva Lohman (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga att inte införa kameraövervakning på fiskets område.

2013/14:MJ263 av Eva Lohman (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om olika nationers fiskare inom samma zon.

2013/14:MJ264 av Eva Lohman (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om sanktionsavgifter inom yrkesfisket.

2013/14:MJ271 av Gustav Nilsson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över de sanktioner som kan drabba yrkesfiskare vid regelbrott orsakade av faktorer utom yrkesfiskarens kontroll.

2013/14:MJ285 av Peter Jeppsson m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett fortsatt svenskt ålfiske i Sverige.

2013/14:MJ287 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att redovisa bifångster.

2013/14:MJ288 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utvärdera effekterna av det beslut som Havs- och vattenmyndigheten har fattat.

2013/14:MJ289 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om reglering av husbehovsfisket av lax.

2013/14: MJ290 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om selekterande fiskeredskap.

2013/14: MJ294 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det nationella regelverket för yrkesfisket bör ses över.

2013/14: MJ342 av Eva Sonidsson och Ingemar Nilsson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om regelverk för tillståndsgivning för fiskodlingar.

2013/14: MJ369 av Josef Fransson m.fl. (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att stärka vattenbruket i Sverige.

2013/14: MJ378 av Emma Carlsson Löfdahl (FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om fiskbeståndet i Vättern.

2013/14: MJ390 av Peter Jeppsson m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om yrkesfiske efter lax i Östersjön.

2013/14: MJ391 av Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att fisket med passiva redskap återigen bör få tillbaka en procentuell tilldelning av den svenska torskkvoten.

2013/14: MJ398 av Olle Thorell (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska verka för att EU avvecklar allt stöd till fiskeverksamhet som inte är miljömässigt hållbar.

2013/14: MJ404 av Peter Jeppsson och Suzanne Svensson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen måste säkerställa att regelverket är rättssäkert i alla led samt att en flexibilitet finns innan någon som helst sanktionsavgift döms ut från Havs- och vattenmyndighetens sida.

2013/14: MJ414 av Peter Jeppsson m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om svensk fiskelagstiftning.

2013/14: MJ424 av Jens Holm m.fl. (V):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen i samarbete med fiskerinärningen bör ta fram en handlingsplan för att utveckla det hållbara selektiva fisket.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att bottentrålning bör förbjudas i alla svenska havsområden.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom EU och globalt bör verka för ett förbud mot bottentrålning.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör införa totalförbud mot ålfiske.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör verka för att EU:s fiskeavtal med tredjeländ omvandlas till utvecklingsprojekt inom hållbart fiske.

2013/14: MJ429 av Staffan Danielsson och Anders Åkesson (båda C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att öka forskning och rådgivning kring insjöfiske och vattenbruk samt samordna detta vatten- och miljöarbete med de nordiska länderna.

2013/14: MJ434 av Christer Adelsbo och Annelie Karlsson (båda S):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att staten bör prioritera satsning på utsättning av ålyngel.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör påverka EU i riktningen att mer ålyngel måste sättas ut.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att värna om en fortsatt ålkultur med hållbart fiske, förädling och ålagillen.

2013/14: MJ436 av Annicka Engblom (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ålfisket.

2013/14: MJ450 av Michael Svensson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om utkast av havskräfta.

2013/14: MJ477 av Michael Svensson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga regelförändringar till följd av förbud mot utkast av fisk och skaldjur.

2013/14: MJ480 av Per-Ingvar Johnsson och Åsa Torstensson (båda C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av det regelverk som styr det kustnära yrkesfisket.

2013/14: MJ490 av Matilda Ernkrans m.fl. (S):

21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inom EU arbeta för ökade krav på redskap som förhindrar bifångster i fisket.
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om regionalisering av förvaltningen av fiskbestånden och att regeringen bör sträva efter att i EU skaffa mandat för regionala beslut i Östersjön.
23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att särskilt beakta det småskaliga fiskets villkor i Sverige.
24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om EU:s fiskeavtal med tredjeländer, s.k. FPA.
25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av ett regelverk som styr fisket så att för stora bifångster av hotade arter ska göra att fiskemöjligheten av målarten kan begränsas.
27. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen i EU bör agera starkt för att få till stånd en förvaltningsplan som reglerar fisket av hälleflundra och arbeta för ett stopp för ålfisket i hela EU.
28. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en nationell handlingsplan för vattenbruket.

2013/14: MJ495 av Karin Åström och Katarina Köhler (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att fritidsfiske efter lax med kommersiella redskap skyndsamt bör förbjudas.

2013/14: MJ502 av Eva Lohman (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om betydelsen av goda konkurrensvillkor för det svenska yrkesfisket.

2013/14: MJ511 av Eva Lohman (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om svenskt småskaligt kustnära fiske.

BILAGA 2

Motionsyrkanden som avstyrks av utskottet i förslagspunkt 18

Motion	Motionärer	Yrkanden
18. Motioner som bereds förenklad		
2013/14:MJ287	Suzanne Svensson och Peter Jeppsson (båda S)	
2013/14:MJ414	Peter Jeppsson m.fl. (S)	
2013/14:MJ450	Michael Svensson (M)	
2013/14:MJ477	Michael Svensson (M)	
2013/14:MJ490	Matilda Ernkrans m.fl. (S)	25